J.G ZIGHDIS

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ

ΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΔΗΚ

46

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
1933

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ

ΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΕΔΗΚ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
1933

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: **Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου**

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: **Λοβέρδος Σπυρίδων**

ΜΕΛΗ

1) Βαρβαρέσος Κυριάκος
2) Γόντικας Κωνσταντῖνος
3) Δεκάζος Παναγιώτης
4) Δημητράτος Ἀρ.
5) Διομήδης Ἀλέξανδρος
6) Εὐλάμπιος Μιχαὴλ
7) Ζολώτας Ξενοφῶν
8) Ἡλιάσκος Ἰωάννης
9) Κανελλόπουλος Νικόλαος
10) Καραμᾶνος Ἰωάννης
11) Κορυζῆς Ἀλέξανδρος
12) Κουκλέλης Ἀλέξανδρος
13) Κοτζιᾶς Κωνσταντῖνος
14) Κοφινᾶς Γεώργιος
15) Νέγρης Κωνσταντῖνος
16) Πεσμαζόγλου Γεώργιος
17) Πιστολάκης Στυλιανὸς
18) Σβῶλος Ἀλέξανδρος
19) Σιμωνίδης Βασίλειος

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Κορώνης Σπυρίδων

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ
Ἀγγελόπουλος Ἄγγελος

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

1) ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Π. Δεκάζος (Πρόεδρος)
Κ. Γόντικας
Ι. Καραμάνος
Ν. Κανελλόπουλος
Α. Κορυζής
Α. Κουκλέλης
Σ. Πιστολάκης
Α. Σβώλος
Β. Σιμωνίδης

2) ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ & ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΣ

Κ. Νέγρης (Πρόεδρος)
Α. Δημητράτος
Ξ. Ζολώτας
Α. Κορυζής
Ν. Κανελλόπουλος
Β. Σιμωνίδης

3) ΕΜΠΟΡΙΟΥ & ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

Α. Κορυζής (Πρόεδρος)
Α. Δημητράτος
Μ. Εύλάμπιος
Ι. Ήλιάσκος
Κ. Κοτζιάς
Σ. Λοβέρδος

4) ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Γ. Κοφινάς (Πρόεδρος)
Κ. Βαρβαρέσος
Α. Διομήδης
Ξ. Ζολώτας
Γ. Πεσμαζόγλου

5) ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ & ΤΙΜΩΝ

Α. Διομήδης (Πρόεδρος)
Κ. Βαρβαρέσος
Ξ. Ζολώτας
Ι. Ήλιάσκος
Α. Κορυζής
Γ. Κοφινάς
Α. Κουκλέλης
Σ. Λοβέρδος
Γ. Πεσμαζόγλου

6) ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Α. Σβώλος (Πρόεδρος)
Κ. Βαρβαρέσος
Α. Δημητράτος
Κ. Νέγρης
Β. Σιμωνίδης

ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ

ΔΥΝΑΤΟΥ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΣ

ΣΥΝΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΩΝ

ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΔΗΚ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 25 ΙΟΥΛΙΟΥ 1932

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ

ΘΕΜΑ (διαβιβασθὲν διὰ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 2 Ἰουνίου 1932 τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου):

«Δύναται νὰ ρυθμισθῇ καὶ ἐνισχυθῇ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς συνομολογήσεως συμβάσεων ἀνταλλαγῶν ἐμπορευμάτων καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει κατὰ τίνα συστηματικὸν τρόπον δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο;»

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπεξεργασίας τοῦ θέματος ἀπηρτίσθη ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Λοβέρδου, Ἀντιπροέδρου, Σ. Κορώνη, Γεν. Γραμματέως, καὶ τῶν μελῶν τοῦ Α. Ο. Σ. κ. κ. Π. Δεκάζου, Α. Δημητράτου, Μ. Εὐλαμπίου, Ν. Κανελλοπούλου, Α. Κορυζῆ, Κ. Κοτζιᾶ, Γ. Πεσματζόγλου, Β. Σιμωνίδη.

Εἰσηγητὴς ὁ κ. *Σ. Λοβέρδος.*

Ἔκδοσις ἀποφάσεως κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ὁλομελείας τοῦ Α. Ο. Σ. τῆς 25 Ἰουλίου 1932 παρόντων τῶν κ. κ. Σπ. Λοβέρδου, Ἀντιπροέδρου, Σ. Κορώνη, Γεν. Γραμματέως, καὶ τῶν μελῶν: Κ. Γόντικα, Π. Δεκάζου, Α. Δημητράτου, Ἀλ. Διομήδους, Μ. Εὐλαμπίου, Ν. Κανελλοπούλου, Γ. Κοφινᾶ, Κ. Νέγρη, Γ. Πεσματζόγλου καὶ Β. Σιμωνίδη.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Η ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἡ ἐξέλιξις τῆς διεθνοῦς κρίσεως παρουσιάζει δύο διακεκριμένας φάσεις, συμφωνούντων κατὰ τοῦτο τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ πρώτη φάσις περιλαμβάνει τὴν δεκαετίαν ἀπὸ τοῦ 1922, καθ' ἣν συνεχῶς παρατηρεῖται βαθμιαία ἐπίτασις τῆς κρίσεως μὲ διαρκῆ ὕψωσιν τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν τῶν διαφόρων Κρατῶν καὶ συνεχῆ σχεδὸν πτῶσιν (πλὴν τῶν ἐτῶν 1925 καὶ 1926) τῆς τιμῆς τῶν προϊόντων [1].

Ἡ δευτέρα φάσις ἔχει ἀπωτέραν ἀφετηρίαν τὴν ἔντασιν τῆς κρίσεως κατὰ τὸ 1929 ἐκδηλοῦται ὅμως κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1931 μὲ τὴν πτῶσιν τῆς ἀγγλικῆς λίρας καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ ἐγκατάλειψιν τῆς χρυσῆς βάσεως τοῦ νομίσματος ἑτέρων εἴκοσι ἓξ χωρῶν. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τῆς ὀξείας κρίσεως, λαμβάνονται ἐπειγόντως μέτρα πρὸς προστασίαν τοῦ νομίσματος, τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου ἑκάστης χώρας κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἐντεινομένην κλίμακα προστατευτικῆς πολιτικῆς:

Ἐπιβολὴ ἐλέγχου καὶ περιορισμῶν ἐπὶ τοῦ Συναλλάγματος.— Κατάργησις ἐμπορικῶν συμβάσεων.— Ποσοτικοὶ κανονισμοὶ εἰσαγωγῶν (Contingentement).— Συμβάσεις ἀμοιβαίας ἀνταλλαγῆς ἐμπορευμάτων.— Μονοπώλιον ἐμπορίου.

Τὰ μέτρα ταῦτα λαμβάνονται κατὰ διάφορον ἔντασιν εἰς τὰ διάφορα Κράτη. Οὕτως ἡ ἐπιβολὴ ἐλέγχου συναλλάγματος ἐμφανίζεται ἀπὸ τῆς ἠπιωτέρας μορφῆς, συνισταμένης εἰς τὴν ἁπλῆν ἄνευ περιορισμῶν κρατικὴν ἐπιτήρησιν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς συναλλάγματος (Ἀγγλία), ἢ μὲ οτοιχειώδεις περιορισμοὺς οἰκοθεν λαμβανομένους ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν (Σουηδία, Νορβηγία), μέχρι τοῦ πιεστικωτέρου διὰ τὰς συναλλαγὰς βαθμοῦ τῆς μονοπωλήσεως τοῦ συναλλάγματος ὑπὲρ τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν ἐν συνδυασμῷ μετ' ἄλλων ἀπαγορευτικῶν καὶ προστατευτικῶν διατάξεων. Ἡ Ἑλλὰς κατέχει τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς κλίμακος ταύτης διότι, πλὴν τῆς μονοπωλήσεως τοῦ συναλλάγματος, ἀπηγόρευσε τὴν ἐξαγωγὴν συναλλάγματος διὰ τὴν ἐξόφλησιν προγενεστέρων ὑποχρεώσεων ἐμπορικῶν πρὸς ἀλλοδαποὺς καὶ ἔθεσε περιορισμοὺς διὰ τὴν ἀνάληψιν καταθέσεων εἰς ξένον συνάλλαγμα παρὰ Τραπέζαις.

Ἡ δυσχέρεια τῶν διεθνῶν πληρωμῶν διὰ μεταφορῶν, συνεπείᾳ τῶν μέτρων τοῦ ἐλέγχου συναλλάγματος, ἡ συνεχιζομένη πτῶσις τῆς τιμῆς προϊόντων, ὁ συναγωνισμὸς διὰ τοῦ DUMPING, ὁ περιορισμὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου (μεταξὺ τοῦ 1930 καὶ 1931 κατ' ἀναλογίαν ποικίλλουσαν ἀπὸ 30—40 % καὶ κατὰ μείζονα ἀναλογίαν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος) ὡδήγησαν εἰς τὴν ἔντασιν τῆς προστατευτικῆς πολιτικῆς διὰ τῆς αὐξή-

---

Κατὰ τὸν τιμάριθμον χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ U. S, BUREAU OF LABOR STATISTICS, ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν σημειοῦται ὡς ἀκολούθως: 1913: 69, 1924: 95,9, 1925: 101, 1926: 100, 1927: 94, 2, 1928: 97, 5, 1929: 94, 7, 1930: 88, 8, 1931: 73, 2, Ἰανουάριος 1932: 67, 3, Φεβρ: 66, 3, Μάρτιος: 66,0 Ἀπρίλιος 65.5. Οὕτω κατὰ τὸ τρέχον ἔτος αἱ τιμαὶ κατῆλθον κάτω τοῦ προπολεμικοῦ ὁρίου.

σεως τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν [1] καὶ τῆς καταγγελίας ἢ καταργήσεως τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων, περιελθούσης πλέον σχεδὸν εἰς ἀχρηστίαν τῆς περιφήμου ρήτρας τοῦ «μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους» ἥτις σχεδὸν κατὰ κανόνα περιείχετο εἰς τὰς ἐμπορικὰς συμβάσεις.

Τρίτον προστατευτικὸν μέτρον ἐν συνεχείᾳ λαμβανόμενον ὑπῆρξεν ἡ ἀναγκαστικὴ μείωσις τῶν εἰσαγωγῶν διὰ τῶν λεγομένων ποσοτικῶν περιορισμῶν εἰσαγωγῶν (CONTINGENTEMENT), κατὰ τοὺς ὁποίους ὁρίζεται κατὰ χρονικὸν διάστημα ἡ ποσότης εἰσακτέων ἐμπορευμάτων κατὰ μικροτέραν ἀναλογίαν προηγουμένων ἐτῶν ἢ καὶ ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς εἰσαγωγῆς ἐνίων ἐξ αὐτῶν.

Οἱ τελωνειακοὶ ποσοτικοὶ κανονισμοὶ (CONTINGENTEMETNS DOUANIERS) πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς ἐφηρμόσθησαν ἐν ἀρχῇ, κατὰ τούτους ὅμως δὲν ἀπεκλείετο τὸ ἐμπόρευμα ἀλλ' ἐπετρέπετο ἡ εἰσαγωγὴ ὡρισμένης ποσότητος μὲ ἠλαττωμένους δασμοὺς (εἰσαγωγὴ ἑλληνικῶν οἴνων ἐν Γαλλίᾳ). Τὸ νέον σύστημα ὅμως περιλαμβάνει τὸν περιοριστικὸν καθορισμὸν τῆς εἰσακτέας ποσότητος καὶ ἐπεβλήθη ἐν ἀδυναμίᾳ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἐμπορευμάτων διὰ τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν ἕνεκα τῶν εὐτελῶν τιμῶν τῶν ἐμπορευμάτων ἐξ τινας χώρας καὶ τῶν χορηγουμένων παρὰ τῶν χωρῶν τούτων βραβείων ἐξαγωγῆς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου [2].

Συνέπειαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ποσοτικοῦ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν (CONTINGENTEMENT), ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἀπόκλισιν τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς του, ἀπετέλεσαν αἱ ἐπακολουθήσασαι συμβάσεις ἀμοιβαίας μεταξὺ διαφόρων χωρῶν ἀνταλλαγῆς ἐμπορευμάτων. Ἀπέβη ἄλλως τε τοῦτο καὶ μέσον ἀμύνης κατὰ τῆς ἀπειλουμένης παραλύσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου. Αἱ συμβάσεις αὗται συνομολογούμεναι μεταξὺ Κρατῶν ἢ μεταξὺ Κρατῶν καὶ μεγάλων ὀργανώσεων ἢ μεταξὺ ἰδιωτῶν, καθορίζουσι συνήθως τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀνταλλακτέων ἐμπορευμάτων, ἀποκλείουν τὴν δι' ἐμβασμάτων καταβολὴν τοῦ ἀντιτίμου καὶ καθιερώνουν συμψηφιστικὰ γραφεῖα εἰς ἑκάτερον τῶν συμβαλλομένων χωρῶν. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν τοιούτων ἀνταλλαγῶν ὁρίζεται ἐνίοτε καὶ ὑπέρβασις τῶν ποσοτικῶν περιορισμῶν εἰσαγωγῶν ὡς περιέλαβε τοῦτο καὶ ὁ ἑλληνικὸς νόμος 5426.

Εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως ἐμφανίζονται μειονεκτήματα ὡς ἡ δυσχέρεια τῆς ἀναζητήσεως καὶ ἐπιτεύξεως τῶν καλυτέρων τιμῶν καὶ τεχνικὰ κωλύματα ἰδίᾳ μεταξὺ χωρῶν ἀσταθοῦς νομίσματος, ἅτινα ὅμως βαθμηδόν, τελειοποιουμένης τῆς τεχνικῆς τῶν ἀνταλλαγῶν τούτων, ἀμβλύνονται ἢ παρακάμπτονται [3].

Τέλος ὡς τελευταία βαθμὶς τῶν προστατευτικῶν μέτρων ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς ἐμφανίζεται τὸ μονοπώλιον τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον ἐφήρμοσεν ἡ Περσία διὰ τοῦ νόμου τῆς 25 Φεβρουαρίου 1932.

Εἶναι ἀληθῶς πλουσία ἡ ἐπιχειρηματολογία τῶν ἐπικριτῶν τῆς προστατευτικῆς ταύτης πολιτικῆς. Καὶ ἡ μεταπολεμικὴ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι οἱ ἐπιβαλλόμενοι περιορισμοὶ ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος δὲν συντελοῦν εἰς τὴν σταθερότητα τοῦ νομίσματος, ἐνῷ ἀντιθέτως παραλύουν τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον, καταρρίπτουν τὰς τιμὰς τῶν προϊόντων,

---

[1] Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπιβολὴ δασμοῦ κατὰ 50 % ἐπὶ ὅλων σχεδὸν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων. Ἡ Ὁλλανδία ηὔξησε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1932 τοὺς δασμοὺς κατὰ 15—20 %. Ἡ Σουηδία ἐδιπλασίασε καὶ εἰς εἴδη τινὰ ἐτετραπλασίασε τοὺς δασμούς. Ὁμοίως ηὔξησαν τοὺς εἰσαγωγικοὺς δασμοὺς ἡ Νορβηγία, ἡ Δανία, ἡ Λιθουανία, ἡ Ἐσθονία, ἡ Φινλανδία, ἡ Λεττονία, ἡ Πορτογαλλία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Πολωνία, ἡ Αὐστρία, ἡ Ἑλβετία, ἡ Ἰταλία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἑλλάς.

[2] Ἡ Πολωνία ἀπὸ τοῦ 1925 εἶχεν ἀπαγορεύσει τὴν εἰσαγωγὴν ὡρισμένων προϊόντων, στρεφομένη ἰδίᾳ ἐναντίον τῆς Γερμανίας. Ἡ Ἰταλία διὰ διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1931 ἀπηγόρευσεν ἢ περιώρισε τὴν εἰσαγωγὴν ὡρισμένων εἰδῶν. Ἡ Γαλλία περιώρισε τὴν εἰσαγωγὴν γεωργικῶν ἰδίᾳ προϊόντων. Περιορισμοὺς ποσοτικοὺς εἰσαγωγῆς ἐπέβαλον ἡ Ἑλβετία 5 Φεβρ. 1932, ἡ Ὁλλανδία 24 Δεκ. 1931, ἡ Λεττονία 25 Δεκ. 1931, ἡ Αὐστρία, ἡ Τουρκία τὴν 9 Δεκ. 1931, ἡ Ἑλλὰς τὴν 29 Ἀπριλίου 1932 Νόμος 5426.

[3] Ἡ πρώτη σύμβασις ἀνταλλαγῶν ἐμπορευμάτων συνωμολογήθη τῇ 12 Νοεμβρίου 1931 μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἑλβετίας καὶ ἐπακολουθεῖ ἕκτοτε σειρὰ συνομολογήσεως τοιούτων συμβάσεων.

χαλαρώνουν τὰς πιστωτικὰς ἐργασίας, καταβιβάζουν τὸ ἠθικὸν ἐπίπεδον τῶν συναλλαγῶν. Τὴν αὐτὴν δυσμενῆ ἐπίδρασιν ἔχουν καὶ τὰ προστατευτικὰ μέτρα τῶν ποσοτικῶν περιορισμῶν τῆς εἰσαγωγῆς, τῶν ἀμοιβαίων ἀνταλλαγῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὸ κρατικὸν μονοπώλιον τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, διὰ τῶν ὁποίων παρατείνεται ἡ κρίσις, ἐπέρχεται σοβαρὰ ἀλλοίωσις τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν σχέσεων, ἀπομόνωσις τῶν ἐθνικῶν ἀγορῶν καὶ ἀδικίαι εἰς τὰ ἀσθενέστερα οἰκονομικῶς Κράτη.

Αἱ ἐπικρίσεις αὗται θὰ ἦσαν βάσιμοι ἐὰν τὰ μέτρα ταῦτα ἐθεωροῦντο ὡς ἐλευθέρως λαμβανόμενα πρὸς θεραπείαν τῶν ἐπιτεινομένων ἐκ τῆς κρίσεως δεινῶν. Ἀλλ' ἐν τῇ πραγματικότητι τὰ μέτρα ταῦτα εἶναι μᾶλλον συμπτώματα τῆς ἐπιδεινουμένης κρίσεως ὑπαγορευόμενα ὡς μέτρα ἀμύνης καὶ διοχετεύσεως τῆς κρίσεως διὰ μικροτέρων περιαπασμῶν. Ἀποτελοῦν προτίμησιν ἧσσονος κακοῦ. Διότι εἶνε προτιμότερον τὸ μέτρον τοῦ περιορισμοῦ τοῦ συναλλάγματος ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν αἰμορραγίαν, τὴν ὁποίαν εἰς δεδομένην περίπτωσιν πανικοῦ καὶ ἀφηνιασμένης κερδοσκοπίας ἐμφανίζει ἡ ραγδαία ἐκροὴ τῶν ἐθνικῶν κεφαλαίων. Ἀποτελεῖ ἄμυναν κατὰ χείρονος περιπετείας ἡ προσφυγὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς συμβάσεις ἀνταλλαγῆς ἐμπορευμάτων ὅταν προηγήθησαν εἰς τὴν συνομολόγησιν τούτων ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Τουρκία διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν καπνῶν των εἰς ἄλλας χώρας, περιορίζουσαι οὕτω τὰς ἀγορὰς καταναλώσεως τοῦ κυριωτέρου ἑλληνικοῦ προϊόντος.

Ἀντιθέτως, οἱ ὀπαδοὶ τῆς μείζονος ταύτης ἐπεμβατικῆς πολιτικῆς ἰσχυρίζονται ὅτι εἰς τὴν μοιραίαν φορὰν τῶν πραγμάτων τὰ μέτρα ταῦτα ὄχι μόνον ὁδηγοῦν εἰς ὁμαλοτέραν ἔξοδον ἐκ τῆς κρίσεως, ἀλλὰ καὶ προλειαίνουν τὴν νέαν ὑγιεστέραν κατεύθυνσιν πρὸς τὴν ὁποίαν ἀναγκαίως φέρεται ἡ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις τῆς παραγωγῆς, τῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς καταναλώσεως.

Κατὰ τοὺς αἰσιοδόξους τούτους ὀπαδοὺς τῆς κρατικῆς ἐπεμβάσεως δύναται νὰ προσδοκᾶται ὅτι οἱ ποσοτικοὶ περιορισμοὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ αἱ συμβάσεις τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν ὁδηγοῦν βαθμιαίως εἰς ἐπιβεβλημένην ἀποκατάστασιν νέας ἰσορροπίας διεθνῆ συνεννόησιν ἐλαττώσεως τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, κανονισμοῦ τῶν τιμῶν τῶν ἐμπορευμάτων, συμβατικοῦ περιορισμοῦ διεθνῶς τῆς παραγωγῆς αὐτῶν, συμβατικῆς διανομῆς τῶν ἀγορῶν καταναλώσεως καὶ γενικῶς εἰς καλυτέραν ρύθμισιν τῶν ἐξωτερικῶν οἰκονομικῶν σχέσεων τῶν λαῶν.

Ὑπάρχει ποσότης τις ἀληθείας εἰς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τούτους ἐφ' ὅσον ἡ διανυομένη κρίσις δὲν ἔχει τὸν χαρακτῆρα τῶν περιοδικῶν κυκλικῶν κρίσεων, διὰ τῶν ὁποίων κατὰ διαστήματα διέρχεται ὁ κόσμος ἄνευ ριζικῶν μεταβολῶν, ἀλλ' εἶνε κρίσις βαθυτέρων αἰτίων, μεγάλων διαστάσεων, εὐρυτέρας ἐξαπλώσεως καὶ μακροτέρας διαρκείας. Τὰ λαμβανόμενα μέτρα ἐπὶ μακρότερον χρόνον ἰσχύοντα μὲ τὴν παράτασιν τῆς κρίσεως καὶ τὴν προβλεπομένην μακρὰν διάρκειαν τῆς ἀναρρώσεως,—ἣν δυσχεραίνει καὶ ὁ ἐπιτεινόμενος εὐρωπαϊκὸς ὑπερπληθυσμός,—θὰ ἐμφανίζουν ἀληθῶς βελτίωσιν ἐν τῇ τεχνικῇ ἐφαρμογῇ των καὶ θὰ ἐπιφέρουν βαθμιαίαν προσαρμογὴν πρὸς νέαν διαμορφουμένην ἰσορροπίαν. Ἀλλὰ τὰ βίαια μέτρα ἐπιφέρουν ἀφ' ἑαυτῶν ἀντιδράσεις, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἡ κρατικὴ διοικητικὴ ἱκανότης καὶ ἡ κρατικὴ ὑλικὴ ἀντοχὴ δι' ἐπέκτασιν τῆς ἐπεμβατικῆς πολιτικῆς ἔχει ὅρια ἀδυσωπήτως τεθειμένα καὶ ἐξαντληθέντα ἴσως ἤδη διά τινας τοὐλάχιστον χώρας.

Οὐδὲν βεβαίως δυνάμεθα νὰ προϊδωμεν περὶ τῆς ἐξελίξεως καὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς κρίσεως. Κατὰ τὴν κεκτημένην πεῖραν δυνάμεθα νὰ ἀναμένωμεν διακυμάνσεις ἀντιδράσεων. Ἓν ὅμως εἶνε βέβαιον ὅτι θετικὴ ὑπαγόρευσις στοιχειώδους ὀρθοφροσύνης ἀποκλείει διὰ τὰς πλησιεστέρας ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς καταιγίδος χώρας τὴν ἄγονον προσαρμογὴν πρὸς ἀπολύτους θεωρητικὰς ἀρχὰς ἐλευθέρου ἐμπορίου ἢ κρατικοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ ἐπιβάλλει τὴν προσαρμογὴν πρὸς τὴν ἐξελισσομένην κατάστασιν ἀναλόγως τῶν συγκεκριμένων περιστάσεων ἑκάστης χώρας. Εἰς τὴν ἐπιτακτικὴν ταύτην ἀνάγκην ὑπέκυψε

καὶ ἡ Ἀγγλία καὶ ἄλλα φιλελευθέρους πολιτικῆς Κράτη διὰ νὰ ἐγκαταλείψουν μακρὰν παράδοσιν φιλελευθέρων ἀρχῶν καὶ προσχωρήσουν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ προστατευτικοῦ ἐμπορίου. Διίσταται πρὸς τὴν στοιχειωδεστέραν ψυχολογίαν ἡ ἐν ὥρᾳ τρικυμίας παθητικὴ ἀπραξία πρὸς συντέλεσιν τοῦ μοιραίου. Ἀντίκειται καὶ πρὸς τὸ ἔμφυτον τῆς αὐτοσυντηρήσεως ἡ ἄνευ ἀμύνης ἐγκατάλειψις προσβαλλομένων συμφερόντων καὶ δικαιωμάτων.

Εἶναι ἐκ τῶν λόγων τούτων ἀναπότρεπτος καὶ ἐπιβεβλημένη καὶ ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος παρακολούθησις καὶ ἐφαρμογὴ τῆς προστατευτικῆς πολιτικῆς εἰς ἣν ἄλλωστε καὶ εἰσῆλθεν ἤδη αὕτη διὰ σειρᾶς προστατευτικῶν νόμων καὶ διοικητικῶν μέτρων καὶ ὑπολείπεται μόνον ἡ ἐγγυτέρα ἔρευνα καὶ μελέτη τῶν περιστάσεων τῆς χώρας διὰ νὰ διατυπωθοῦν τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα, ὁ βαθμὸς τῆς ἐντάσεως αὐτῶν, καὶ ὁ τρόπος τῆς λυσιτελεστέρας ἐφαρμογῆς των.

ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΔΗΚ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Η ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἐν μέσῳ τῆς διεθνοῦς κρίσεως ἐμφανίζει ἀκόμη κατὰ τὰς ἐξωτερικὰς ἐκδηλώσεις της καλυτέραν σχετικῶς διατηρουμένην ἰσορροπίαν δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι εὑρίσκεται εἰς πλεονεκτικὴν θέσιν. Ἀντιθέτως ἡ ἔρευνα τῶν ἑλληνικῶν δεδομένων ἐμπνέει ἀνησυχίας καὶ γεννᾶ σοβαροὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους μόνον ἐσταθμισμένη καὶ εὐστόχως κατευθυνομένη οἰκονομικὴ πολιτικὴ δύναται νὰ ἀμβλύνῃ ἀποτρέπουσα μεγάλας ἐσωτερικὰς ἀνωμαλίας καὶ οἰκονομικὰς διαταραχάς.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει οἰκονομικὴν ὑποτέλειαν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μέχρι βαθμοῦ τὸν ὁποῖον ἴσως οὐδὲν τῶν λοιπῶν Κρατῶν παρουσιάζει. Τὰ εἴδη τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς της εἶναι περιωρισμένα κατὰ ποιὸν καὶ εἶδος, πολυτελῆ ἀπολαυστικά, καὶ περιωρισμένης κατὰ χώρας καταναλώσεως, ἐνῷ ἔχει ἀνάγκην ποικιλίας εἰδῶν εἰσαγωγῆς. Ἀφ' ἑτέρου ἡ εἰσαγωγὴ εἰδῶν διατροφῆς καὶ πρώτων ὑλῶν εἶναι κατ' ἀξίαν, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, πολὺ μεγαλυτέρα ὅλων τῶν βαλκανικῶν καὶ πλείστων ἄλλων χωρῶν. Ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ της εἶνε περιωρισμενη κατὰ ποσὸν καὶ ἀτελὴς ἐν πολλοῖς κατὰ ποιόν. Τὸ δὲ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν λογαριασμῶν ἐν μεγάλῃ κλίμακι παθητικὸν καὶ ἐπιδεινουμένης τῆς κρίσεως, τείνει τὰ ἐμφανίσῃ, ὡς κατωτέρω ἀποδεικνύεται, μεγαλύτερον ἀκόμη ἔλλειμμα τῶν σκελῶν τοῦ ἐνεργητικοῦ πρὸς τὸ παθητικὸν τῶν λογαριασμῶν τούτων.

Τέλος ἡ μείωσις τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἡ ἀστάθεια τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, ὁ ὑψηλὸς προεξοφλητικὸς τόκος, ἡ ἠλαττωμένη δημοσία καὶ ἰδιωτικὴ πίστις τῆς Χώρας ἐκ τῆς ἐπελθούσης καθυστερήσεως τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῆς, ἀποτελοῦν δυσμενεῖς περιπτώσεις διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως.

Ἡ εἰδικῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα δυσμενεστέρα περίπτωσις ἀφορᾷ τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν λογαριασμῶν της.

Τὸ ἰσοζύγιον τοῦτο ἀπολῆγον κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη εἰς ἔλλειμμα κυμαινόμενον μεταξὺ 6 καὶ 10 ἑκατομμυρίων λιρῶν, δύναται μετὰ πολλῆς πιθανότητος νὰ προβλέπεται ὅτι ἕνεκα τῶν συνεπειῶν τῆς ἐπιτεινομένης κρίσεως θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ ἔτι δυσμενέστερον εἰς τὸ μέλλον.

Ἡ οἰκονομία τοῦ ἰσοζυγίου τούτου λαμβανομένης ὡς βάσεως, ὁμαλωτέρου σχετικῶς ἔτους τοῦ 1930, ἔχει ὡς ἀκολούθως, κατὰ τοὺς πίνακας τῆς Ἑνώσεως τῶν Τραπεζῶν καὶ εἰς στρογγυλοὺς ἀριθμούς:

ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ

Παθητικόν.

Εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον	Ἀγγλ. Λίρ.	29.000.000	68 %
Ὑπηρεσία Δημοσίου χρέους (ποσὸν καταβαλλόμενον εἰς ὁμολογιούχους ἀλλοδαπῆς)	» »	3.500.000	9 %
Προμήθειαι Δημοσίου	» »	4.000.000	10 %
Διάφορα (ἀσφάλιστρα, ἔξοδα ἑλλήνων ταξειδιωτῶν, νοσήλεια, τροφεῖα, πιστώσεις Τραπεζικαί, ἐξαγορὰ χρεωγράφων κ. λ. π.)	» »	5.300.000	13 %
Ἐν συνόλῳ	» »	41.800.000	

Ἐνεργητικόν.

Ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον	Ἀγγλ. Λίρ.	15.800.000	38 %
Ἐμβάσματα μεταναστῶν	» »	8.000.000	20 %
Ναυτιλία	» »	900.000	2 %
Περιηγηταὶ	» »	1.000.000	2 %
Ἔσοδα Ἑλλήνων καὶ λοιποὶ πόροι	» »	3.800.000	9 %
Ἐπανορθώσεις	» »	1.000.000	3 %
Τραπεζικαὶ πιστώσεις	» »	2.500.000	6 %
Ἔλλειμμα (καλυπτόμενον διὰ δανείων ἢ ἐλαττώσεως τοῦ καλύμματος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος)	» »	8.500.000	20 %
	Ἀγγλ. Λίρ.	41.800.000	

Τὰ στοιχεῖα τοῦ παθητικοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1932 θὰ ὑποστοῦν μείωσιν, περιωρισμένην ὅμως διότι ἡ ἐλάττωσις τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου ἔχει ὅρια ἐκ τῶν ἀναγκῶν τῆς διατροφῆς τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς κινήσεως τῆς βιομηχανίας, ἐν' ᾧ συγχρόνως καὶ αὐτὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνταλλαγῶν ὠθεῖ ἐν μέρει πρὸς αὔξησιν τῆς εἰσαγωγῆς καθὼς καὶ ἡ ἐνδεικνυομένη ἔντασις τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς ἔχει καὶ αὐτὴ ἀσθενῆ ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς διὰ τῆς εἰσαγωγῆς μηχανῶν καὶ πρώτων ὑλῶν. Περαιτέρω ἀπόδειξιν τούτου ἀποτελεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι μειοῦται μὲν ἐτησίως ἡ ἀναλογία τῶν εἰσαγωγῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐξαγωγὰς κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα:

1930	56.87 %
1931	47.61 %
4 μῆνες 1932	37.60 % [1].

ἐν' ᾧ συγχρόνως ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ 1931 ἰσοῦται κατὰ ποσὸν πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ 1930.

Τὰ λοιπὰ στοιχεῖα ἦτοι: Δημόσιον Χρέος, ἀσφάλιστρα, κλπ. ἔχουν περιωρισμένην καθ' ἕκαστον βαρύτητα ἐπὶ τοῦ ἰσοζυγίου τῶν λογαριασμῶν.

Ἀντιθέτως τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν λογαριασμῶν ἐμφανίζουν τὸν κίνδυνον σημαντικῶν μειώσεων.

Τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τοῦ ἔτους 1931, ἐν σχέσει πρὸς τὸ 1930, παρουσιάζει ποσοτικῶς ἐλάττωσιν, κατὰ τεμάχια μὲν πρὸς 63 % κατὰ τόννους δὲ πρὸς 23 % τὸ δὲ ἀδιάθετον ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀπόθεμα ἑλληνικῶν προϊόντων, κυρίως καπνῶν, συντελεῖ εἰς περιορισμὸν τῆς ἐξαγωγῆς.

[1] Ἡ μεγάλη μείωσις τῶν τεσσάρων μηνῶν τοῦ 1932 ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀντιστοίχους μῆνας τοῦ 1931 ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν λῆψιν τῶν περιοριστικῶν μέτρων ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ηὐξήθη ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ὁ ἐκτελωνισμὸς ἀποθηκευμένων ὑπὸ διαμετακόμισιν ἐμπορευμάτων.

Ἡ ναυτιλία εὑρίσκεται ἐν ἀπραξίᾳ, τὸ δὲ μεταναστευτικὸν συνάλλαγμα — ἐκ τῆς ἐπὶ μακρὸν συνεχιζομένης ἀπαγορεύσεως τῆς μεταναστεύσεως, τῆς βαρυτάτης κρίσεως τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν πιεστικῶν νομοθετικῶν μέτρων κατὰ τῶν Ἑλλήνων καταθετῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα παρὰ Τραπέζαις — ὑπάρχει βεβαιότης ὅτι θὰ περιορισθῇ κατὰ μεγάλην ἀναλογίαν. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν θά περιορισθοῦν καὶ τὰ ἔσοδα τῶν Ἑλλήνων κεφαλαιούχων εἰς ξένον νόμισμα, ἀφοῦ καὶ τούτων τὰ κεφάλαια καταρρέουν ἐκ τῆς ραγδαίας πτώσεως τῶν ἀξιῶν, τῆς περιωρισμένης διανομῆς μερισμάτων καὶ τῶν χαμηλῶν τόκων. Τέλος δέον νὰ διαγραφοῦν ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ σκέλους τῶν λογαριασμῶν αἱ ἐπανορθώσεις, αἱ τραπεζικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ πιστώσεις καὶ τὰ κρατικὰ δάνεια, στοιχεῖα ἀντιπροσωπεύοντα τὰ 30 %, τοῦ συνόλου τοῦ ἐνεργητικοῦ.

Συμφώνως πρὸς τὰς προβλέψεις ταύτας, πιθανωτέρα εἶνε ἡ δυσμενεστέρα ὁλονέν τροπὴ τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν λογαριασμῶν, ἀπειλουμένου ἐπὶ πλέον ἐκ τοῦ κινδύνου τῆς βελτιώσεως τῶν τιμῶν, ἥτις θὰ ἐπιδράσῃ κατὰ μεγάλην ἀναλογίαν δυσμενῶς ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ τοῦ ἰσοζυγίου καὶ ἐλάχ στα εὐνοϊκῶς ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἕνεκα τῆς μεγάλης ποσότητος τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῆς ἐλαττουμένης ζητήσεως τῶν προϊόντων τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου μας.

Ἐφ' ὅσον ἡ πλάστιγξ τῶν ἐξωτερικῶν λογαριασμῶν ἔχει ἐξαιρετικὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα σημασίαν, ἐπιδρῶσα ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τῶν τιμῶν, ἐπὶ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ τῆς θέσεως τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, ἐπιβάλλεται ὅλως ἐντεταμένη νὰ ἐπιστηθῇ ἡ προσοχὴ ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ ἰσοζυγίου τῶν λογαριασμῶν τούτων.

Καὶ ἡ μὲν εἰσαγωγὴ ἐκ τῆς πτώσεως τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς Χώρας, τῆς πτώσεως τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ τῶν ληφθέντων περιοριστικῶν μέτρων, θὰ ἀπολήξῃ εἰς τὴν ἐντὸς τῶν δυνατῶν ὁρίων ἐλάττωσιν. Πρὸς βελτίωσιν περαιτέρω τοῦ ἰσοζυγίου, ἀπομένει ἀφ' ἑνὸς ἡ ἐνίσχυσις τῆς ἐξαγωγῆς. Καὶ τὸ συντελεστικώτερον πρὸς τοῦτο μέτρον σήμερον εἶνε ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐμπορευμάτων. Καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἔντασις τῆς παραγωγῆς πρὸς βαθμιαῖον περιορισμὸν τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐμπορευμάτων ὡς ἐτονίσθη ἤδη εἶναι μᾶλλον σύμπτωμα ἐπιτεινομένης κρίσεως ἢ μέσον ἀποκαταστάσεως τῶν διεθνῶν ἐμπορικῶν σχέσεων.

Ἐμφανίζει τοῦτο πολλὰς δυσχερείας ἐν τῇ ἐφαρμογῇ καὶ γεννᾷ προστριβὰς καὶ ὡς τοιοῦτον ἐπιθυμητὸν εἶναι, ὡς ἄλλως τε προβλέπεται, νὰ ἔχῃ περιωρισμένην χρονικὴν διάρκειαν ἰσχύος, μέχρις ὅτου, βελτιουμένης τῆς καταστάσεως καὶ ἀποκαθισταμένης βαθμιαίως τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης, ἀρθοῦν πάντα τὰ κωλύματα ταῦτα τῶν ὁμαλῶν ἐμπορικῶν σχέσεων.

Ἐν συμπεράσματι τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων, τὸ Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον ὁμοφώνως ἀποφαίνεται ὅτι ἀποβαίνει ἐπιβεβλημένη καὶ ἐπείγουσα ἡ βελτίωσις τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν λογαριασμῶν διὰ τῆς περιστολῆς τῶν εἰσαγωγῶν, ἐντὸς τοῦ δυνατοῦ ὁρίου, τῆς συστηματικῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς, ἐπὶ τῇ βάσει μελετημένου προγράμματος οἰκονομικῆς πολιτικῆς, καὶ ἡ ἔντασις τῆς ἐμπορικῆς ἐξαγωγῆς δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων καὶ μετὰ ζωηρᾶς προσπαθείας, ἰδίᾳ διὰ τῆς συνομολογήσεως συμβάσεων ἀνταλλαγῶν ἐμπορευμάτων, ἀφοῦ τοῦτο ἐμφανίζεται σήμερον ὡς τὸ μόνον μέσον ἀντιδράσεως τοῦ ὁλονὲν περιοριζομένου ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, ἡ δὲ τυχὸν βραδύτης ἡμῶν εἰς τοῦτο ἀποκλείει τὰς ἀγοραὶς καταναλώσεως διὰ τῶν συνομολογουμένων παρ' ἄλλων Κρατῶν, ἰδίᾳ καπνοπαραγωγῶν, τοιούτων συμβάσεων [1].

Ὑπολείπεται ἤδη πρὸς ἐξέτασιν, συμφώνως πρὸς τὸ τεθὲν ἐρώτημα, ἡ ἔρευνα τοῦ προσφορωτέρου τρόπου ἐφαρμογῆς τῶν ἐμπορικῶν τούτων ἀνταλλαγῶν.

---

[1] Κατὰ τὸ ἔγγραφον τοῦ ἐν Βουδαπέστῃ πρεσβευτοῦ κ. Α. Δελμούζου πρὸς τὸ Α. Ο. Σ. ὑπὸ ἡμερομηνίαν 11 Ἰουλίου 1932, ἡ Βουλγαρία διὰ συμβάσεως μετὰ τῆς Οὐγγαρίας ἀντήλλαξε βουλγαρικὰ καπνὰ ἀξίας 1.500.000 PENGOS ἔναντι σιδηροδρομικοῦ ὑλικοῦ. Ἡ δὲ Τουρκία διεξάγει νῦν διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Οὐγγαρίας, πρὸς ἀνταλλαγὴν καπνῶν δι' ὑπων καὶ ἄλλων οὐγγρικῶν προϊόντων.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΩΝ

Τὸ Κράτος συνωμολόγησεν ἤδη τοιαύτας συμβάσεις ἀνταλλαγῶν ἐμπορευμάτων μετὰ γερμανικῶν καί αὐστριακῶν οἴκων πρὸς ἐξαγωγὴν καπνῶν ἔναντι προϊόντων τῶν χωρῶν τούτων ἐπὶ καταβολῇ ποσοστοῦ τῶν ὀφειλομένων πρὸς ἐμπόρους τῶν χωρῶν τούτων παρ' Ἑλλήνων ἐμπόρων, τῶν ὁποίων παρακωλύεται ἐκ τῶν συναλλαγματικῶν νόμων ἡ τακτοποίησις.

Ἀφ' ἑτέρου καὶ μεταξὺ ἰδιωτῶν διεξάγονται διαπραγματεύσεις διὰ τὴν συνομολόγησιν τοιούτων ἰδιωτικῶν συμβάσεων ἀνταλλαγῶν ἐμπορευμάτων. Καὶ γραφεῖα εἰδικὰ συνιστῶνται πρὸς διενέργειαν τοιούτων ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν καὶ ἀντιστοίχων συμψηφιστικῶν πράξεων.

Ἡ συστηματικὴ ὅμως συνομολόγησις τοιούτων συμβάσεων ἀπαιτεῖ πρόγραμμα ἐνεργείας καὶ κατάλληλον ὀργανισμὸν πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Ὡς κύρια κεφάλαια τοιούτου προγράμματος δύνανται νὰ θεωρηθοῦν τὰ ἀκόλουθα:

1) Μελέτη τῶν πινάκων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος, ἐν παραβολῇ πρὸς τοὺς πίνακας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῶν Κρατῶν μετὰ τῶν ὁποίων εὑρισκόμεθα ἢ δυνάμεθα νὰ προέλθωμεν εἰς ἐμπορικὰς σχέσεις, πρὸς ἔλεγχον τῆς ἀκριβείας τῶν ἑλληνικῶν πινάκων, πρὸς ἀναζήτησιν ἀγορῶν καταναλώσεως ἑλληνικῶν προϊόντων καὶ τέλος πρὸς συνδυασμὸν τριμερῶν συμβάσεων καὶ ἐπέκτασιν τῆς εὐχερείας συνομολογήσεως τοιούτων συμβάσεων ἀνταλλαγῶν ἐμπορευμάτων. Τὰς τριμερεῖς συμβάσεις ἐπιβάλλει ἡ πραγματοποίησις ἀνταλλαγῆς ἐμπορευμάτων μεταξὺ τῶν χωρῶν τῆς αὐτῆς περίπου παραγωγῆς προϊόντων, ὡς π. χ. τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας.

2) Ὀργάνωσις ὁμαδικῆς κοινοπραξίας τῶν εἰσαγωγέων καὶ ἐξαγωγέων ἑκάστου ἐμπορεύματος ἐκ τῶν κυριωτέρων. Διὰ τοὺς εἰσαγωγεῖς ἡ τοιαύτη κοινοπραξία ἀποβαίνει εὐχερής, μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου 5426, διὰ τοῦ ὁποίου κατωρθώθη, ὡς βεβαιοῖ τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον, νὰ χορηγηθοῦν ἄδειαι εἰσαγωγῆς ἀτομικαὶ εἰς ἕκαστον εἰσαγωγέα, κατ' εἶδος, ποσὸν καὶ τελωνεῖον εἰσαγωγῆς δι' ἕκαστον εἰσαγόμενον προϊόν. Διὰ τῆς τοιαύτης κοινοπραξίας ἡ διαπραγμάτευσις ἀνταλλαγῶν κατὰ μεγάλας ποσότητας ἀποβαίνει ἐφικτὴ καὶ διευκολύνει σπουδαίως τὴν συνομολόγησιν τῶν συμβάσεων. Ὁμοίως ἐξυπηρετικὴ ἀποβαίνει καὶ ἡ κοινοπραξία τῶν ἐξαγωγέων, ἤτις ἐπὶ πλέον, πραγματοποιουμένη, θὰ ἠδύνατο συστηματικῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐξαγωγῆς ἑκάστου προϊόντος. Ἡ ἐκουσία κοινοπραξία τῶν οἰνοποιητικῶν ἑταιρειῶν ἀποδεικνύει τὴν μεγάλην οἰκονομικὴν σημασίαν τῶν τοιούτων ἑνώσεων.

3) Μελέτη ποσοτικῆς ἐνισχύσεως καὶ ἄρσεως τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ Ἑλλὰς ἕνεκα τοῦ ὑποτετιμημένου καὶ ἀσταθοῦς νομίσματος αὐτῆς.

4) Προληπτικὴ ἐνέργεια πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου τῶν ἀντιποίνων. Ἡ Ἑλλάς, ἕνεκα τῆς ἐμπορικῆς αὐτῆς ἐξαρτήσεως, ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς συνομολογήσεως τῶν συμβάσεων τούτων κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα τὴν ἐπιβολὴν ἀντιποίνων ἐπὶ ζημίᾳ ζωτικῶν ἐμπορικῶν αὐτῆς συμφερόντων. Ἡ Γερμανία, πρὸς ἀποτροπὴν τοιούτου κινδύνου, ἐνεργεῖ μὲν συστηματικῶς πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς πολι-

τικῆς τῶν ἀνταλλαγῶν, ἀποφεύγει ὅμως νὰ συνομολογήσῃ ταύτας ὡς Κράτος καὶ παρεμβάλλει ἐμπορικὰς ὀργανώσεις.

5) Παρακολούθησις συστηματικὴ τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ὑπὸ διαπραγμάτευσιν συμβάσεων ἀνταλλαγῶν πρὸς ἔγκαιρον ἄμυναν θιγομένων τυχὸν συμφερόντων καὶ πρὸς παρακολούθησιν τῆς τελειοποιουμένης τεχνικῆς τῶν ἐμπορικῶν τούτων ἀνταλλαγῶν.

6) Ἐνθάρρυνσις τῶν ἰδιωτικῶν συμβάσεων ἀνταλλαγῶν, εἰς τὰς ὁποίας τὸ κίνητρον τοῦ ἰδιωτικοῦ συμφέροντος δύναται νὰ δώσῃ μεγάλην ἀνάπτυξιν, ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Κράτους.

7) Μέριμνα ὅπως χρησιμοποιηθῇ διὰ τὰς μεταφορὰς ἡ ἀδρανοῦσα Ἑλληνικὴ ἐμπορικὴ ναυτιλία.

8) Λῆψις προστατευτικῶν μέτρων: (Ἀμοιβὴ συνομολόγησις τελωνειακῶν δασμῶν προτιμήσεως (1). Βραβεῖα ἐξαγωγῆς κατὰ τὰς προτάσεις τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, ἐκ ταμείου εἰδικῶς σχηματιζομένου ἐκ τῶν εἰσφορῶν τῆς παραγωγῆς. Ἠλαττωμένα, εἰ δυνατόν, τιμολόγια κομίστρων). Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο δέον νὰ σημειωθῇ ἡ ἐπιβληθεῖσα παρακράτησις συναλλάγματος ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς, ἀντὶ τῶν ἐνδεικνυομένων τούτων προστατευτικῶν μέτρων, ἀποτελεῖ ἐπαχθῆ καὶ ἐπιζημίαν διὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἐπιβάρυνσιν.

9) Μελέτη καὶ καταρτισμὸς σχεδίων συμβάσεων μὲ ξένους πιστωτὰς πρὸς καταβολὴν εἰς εἶδος καὶ κυρίως εἰς καπνὰ τῶν ὀφειλῶν ἐκ τόκων τῶν κατόχων Ἐθνικῶν Δανείων. (Ἡ Ἀγγλία, ἔνθα οἱ περισσότεροι ὁμολογιοῦχοι, εἰσάγει ἐτησίως περίπου 100.000 τόννους καπνοῦ, ἡ δὲ Ἑλλὰς ἐμφανίζεται εἰς τὸν πίνακα τῶν εἰσαγωγῶν τούτων μὲ 100 μόνον τόννους, ἐν ᾧ συγχρόνως ἡ πλούστιγξ τοῦ ἐμπορίου τῶν δύο χωρῶν ἐμφανίζει διπλασίαν τὴν εἰσαγωγὴν ἀγγλικῶν προϊόντων εἰς Ἑλλάδα τῆς εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν προϊόντων ἐν Ἀγγλίᾳ.

Αἱ διαπραγματεύσεις αὗται ἠδύναντο νὰ ἀποβοῦν ἀποτελεσματικαὶ ἐὰν ἀμφότεραι αἱ μεγάλαι ἀγγλικαὶ ἑταιρεῖαι καπνῶν, ἡ Βρεττανικὴ καὶ ἡ Αὐτοκρατορική, πειθαρχοῦσαι εἰς τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἐδέχοντο πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐπεξεργασίας τῶν βιομηχανικῶν αὐτῶν προϊόντων, νὰ εἰσαγάγουν ἑλληνικὰ καπνὰ μὲ τὰς σημερινὰς μάλιστα χαμηλὰς τιμάς, ἀπαγορευομένης τῆς ἐπανεξαγωγῆς αὐτῶν ἀκατεργάστων).

10) Βελτίωσις τῶν ὅρων τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου, ἰδίᾳ διὰ τῆς ὀργανώσεως ἐλέγχου ποιότητος ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων, ἐπιτακτικώτερον ἤδη ἐπιβαλλομένου τούτου κατόπιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν συμβάσεων ἀνταλλαγῆς ἐμπορευμάτων.

11) Ἔντασις τῆς παραγωγῆς, γεωργικῆς καὶ βιομηχανικῆς, πρὸς συστηματικὸν περιορισμὸν τῆς εἰσαγωγῆς. (Σῖτος, ὄρυζα, βάμβαξ, λιγνῖται, βιομηχανικὰ εἴδη κλπ.) Ἀλλ' ἡ πρὸς τοῦτο μεθοδικὴ ἐνέργεια προϋποθέτει πλήρη μελέτην τῆς ἐνδεικνυομένης γεωργικῆς καὶ βιομηχανικῆς πολιτικῆς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος. Τὰ στοιχεῖα τῆς μελέτης ταύτης συγκεντρώνει τὸ Α. Ο. Σ. ὥστε νὰ δύναται νὰ διαχαράξῃ τὰς πρώτας μεγάλας γραμμὰς τοῦ σχεδίου, ἀφοῦ ἄλλως τοῦτο ἀποβαίνει ἀπαραίτητον διὰ τὴν ὀρθοτέραν ἐπίλυσιν τῶν παραπεμπομένων πρὸς γνωμοδότησιν τοῦ Α. Ο. Σ. οἰκονομικῶν ζητημάτων.

Ὁλόκληρον τὸ πρόγραμμα τοῦτο πρὸς συστηματικὴν ἐνέργειαν τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν ἀπαιτεῖται νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἀποκλειστικῆς μελέτης ἐνεργείας καὶ ἐκτελέσεως εἰδικοῦ ὀργανισμοῦ, ἐκ τῆς ἰδιότητος αὐτοῦ καὶ τῶν ἀποτελούντων αὐτὸν προσώπων, ἱκανοῦ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος ἐ-

(1) Τοιαῦτα μέτρα ἐφαρμόζονται ἤδη μεταξὺ διαφόρων Κρατῶν, ἔχοντα τὸ πλεονέκτημα ὅτι ἐνισχύουν τὴν ἀνταλλαγὴν χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνουν τὸν τιμάριθμον.

πὶ πλέον πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἱκανότητα καὶ δικαιοδοσίαν εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιστάσεις καὶ ἐκχρίσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐνεργῇ καὶ ἐμπορικὰς πράξεις, εἴτε ἕνεκα ἀδυναμίας κινήσεως, ἐκ τῶν ἀνωμάλων περιστάσεων, κλάδου τινὸς εἰσαγωγέων εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, εἴτε πρὸς ἐπιβολὴν πειθαρχίας ἐναντίον εἰσαγωγέων ἢ ἐξαγωγέων ἐνεργούντων ἐπὶ βλάβῃ γενικωτέρων συμφερόντων διὰ τῆς ἀπειλῆς μονοπωλίσεως τοῦ εἴδους. Τέλος εἶναι ἐπιθυμητὸν ὅπως ὁ αὐτὸς ὀργανισμὸς ἐκτελῇ ἔλεγχον τῆς ποιότητος τῶν ἐξαγομένων προϊόντων πρὸς ἀποτελεσματικὴν προστασίαν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου.

Καὶ τὸ σχέδιον τοῦ κ. Α. Κορυζῆ, τὸ συνοδεῦον τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἰδίου περὶ ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν ἀποτελέσασαν σημαντικὸν στοιχεῖον τῆς μελέτης τοῦ Συμβουλίου, περιέχει ὁμοίως τὴν σύστασιν τοιούτου περίπου εἰδικοῦ ὀργανισμοῦ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος.

Εἶναι πρόδηλον ὅτι τοιοῦτος ὀργανισμός, ὅστις ἐπιβαρύνεται δι' ἔργου ἀποτελοῦντος κρατικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' ἀπαιτοῦντος συγχρόνως καὶ ἐμπορικὴν πεῖραν καὶ οἰκονομικὰς γνώσεις, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὑπόστασιν κρατικῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' οὔτε φύσιν κοινῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας. Ὁ προσφυέστερος τύπος τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου θὰ ἦτο ὁ τῆς προνομοιούχου ἀνωνύμου ἑταιρείας, ἰδίου αὐστηροῦ τύπου, λειτουργούσης ἐν πνεύματι κοινωφελοῦς ἱδρύματος δημοσίου δικαίου.

Κατὰ τὰς προϋποθέσεις ταύτας, ἡ προνομοῦχος αὕτη ἀνώνυμος ἑταιρεία ἠδύνατο νὰ ἀποκληθῇ, διὰ νὰ μὴ ἐμφανίζῃ ἄμεσον ἐμπορικὴν ἰδιότητα οὐδ' ἐν τῷ τίτλῳ : Ὀργανισμὸς Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου, Προνομοιοῦχος Ἀνώνυμος Ἑταιρεία.

Ὡς σκοπὸς ἠδύνατο νὰ ὁρισθῇ ἡ ἐνίσχυσις καὶ ρύθμισις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος. Προτάσεις πρὸς τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰ Ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς νομοθεσίας καὶ τῆς ἐμπορικῆς ὀργανώσεως τῆς χώρας. Παρακολούθησις τῆς διεθνοῦς ἐμπορικῆς κινήσεως. Ἄσκησις διοικητικῆς ἐποπτείας καὶ κυρίως ἔλεγχος ἐπὶ τῆς ποιότητος τῶν ἐξαγομένων προϊόντων ἐπὶ τῇ βάσει λεπτομεροῦς κανονισμοῦ, συντασσομένου ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ὀργάνωσις συμψηφιστικῶν γραφείων πρὸς ἐκτέλεσιν συμβάσεων ἀνταλλαγῆς ἐμπορευμάτων. Ἡ παρέμβασις εἰς ἐκτέλεσιν νομοθετικῶν ἢ διοικητικῶν μέτρων ὥστε νὰ μὴ ἐπιβραδύνεται ἡ κεκανονισμένη ἐνέργεια οὔτε νὰ πιέζεται ἐν τῇ κινήσει του τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία.

Τέλος, εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, ἀφορώσας τὴν ἐξασφάλισιν τῆς διατροφῆς τοῦ πληθυσμοῦ ἢ τὴν ἐπιβολὴν πειθαρχίας εἰς μέτρα κρατικῆς πρωτοβουλίας, δύναται, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐπιτραπῇ προσωρινῶς ἡ ἐκτέλεσις ἐμπορικῶν πράξεων ἐν συμπράξει μετὰ τραπεζιτικῶν ἱδρυμάτων, ἤτοι ἀγορᾶς, πωλήσεως, ἀποθηκεύσεως ἐμπορευμάτων, ναυλώσεων πλοίων κλπ.

Τὸ κεφάλαιον τοῦ Ὀργανισμοῦ δύναται νὰ εἶναι περιωρισμένον μέχρι ποσοῦ 3.000.000 δραχμῶν. Μέτοχοι δὲ τὰ μεγάλα ποτωτικὰ ἱδρύματα.

Ἔσοδα ἔσονται τὰ καταβαλλόμενα καὶ σήμερον τέλη ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων αἰτήσεων ἀδείας εἰσαγωγῆς ἐξ 1)4 ο)οο. Αἱ κανονικαὶ προμήθειαι ἐργασιῶν καὶ αἱ ἐγκρινόμεναι τοιαῦται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων διὰ τὰς ὑπηρεσίας ἐποπτείας καὶ τὴν λειτουργίαν ἐλέγχου τῶν ἐξαγωγῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, δωδεκαμελὲς κατ' ἀνώτατον ὅριον, ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν μετόχων καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Δέον ὅμως νὰ περιλαμβάνῃ τρεῖς ἀντιπροσώπους ἐκ τῶν μεγαλυτέρων μετόχων Τραπεζῶν, τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους, ἕνα ἀντιπρόσωπον τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος, τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἐμπορίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τμήματος Συμβάσεων

τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἕνα ἢ δύο ἀντιπροσώπους τοῦ ἐμπορίου, ἕνα ἢ δύο ἀντιπροσώπους τῆς Βιομηχανίας, ἕνα ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑνώσεως τῶν ἐφοπλιστῶν, ἕνα ἀντιπρόσωπον τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας τῶν ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἕν ἢ δύο πρόσωπα ἀνεγνωρισμένης ἱκανότητος καὶ πείρας πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ὁ Ὀργανισμὸς ἀπαλλάσσεται πάσης φορολογίας.

Τὸ Κράτος ἐγγυᾶται μέρισμα 6 ο)ο ἐπὶ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, ἐφ' ὅσον τὰ ἔξοδα δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 500.000 δραχμάς. Ἀνώτατον ἐπιτρεπόμενον ὅριον διανομῆς μερίσματος 8 ο)ο. Τὰ περαιτέρω κέρδη δαπανῶνται πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Δύνοται νὰ ἀποσπῶνται εἰς τὸν Ὀργανισμόν, πρὸς ἐκτέλεσιν τρεχούσης ὑπηρεσίας δημόσιοι ἢ τροπεζικοὶ ὑπάλληλοι.

Εἰς πάσας τὰς χώρας λειτουργοῦν τοιοῦτοι ἡμικρατικῆς φύσεως Ὀργανισμοί, πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου· θὰ πληρωθῇ συνεπῶς αἰσθητὸν κενὸν διὰ τῆς συστάσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου, ἐκ τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία τῆς Χώρας θὰ ὑπηρετηθῶσι καὶ ἡ ἐξαγωγὴ σημαντικῶς θὰ ρυθμισθῇ καὶ θὰ ἐνισχυθῇ.

Ἐν τέλει, τὸ Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον ὁμοφώνως παρακαλεῖ ὅπως, ἐν περιπτώσει ἐγκρίσεως τῶν προτεινομένων, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ κατὰ τροποποίησιν, ἀνατεθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον ὅπως τοῦτο ἐν ἁρμονικῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν, ἐπιμεληθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθησομένων.

Ἡ παράκλησις αὕτη τοῦ Α.Ο.Σ. ἀνταποκρίνεται ἀλλωστε καὶ πρὸς τὴν ἀναγνωρισθεῖσαν ὑποχρέωσιν τοῦ Συμβουλίου, διὰ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας, τῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, Προέδρου τοῦ Α.Ο.Σ., κατὰ τὰς ὁποίας τὸ Α.Ο.Σ. παρακολουθεῖ τὴν τύχην τῶν γνωμοδοτήσεων αὐτοῦ καὶ ἐπιμελεῖται τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἀποτρεπομένου τοῦ κινδύνου ὅπως ἀποβῇ σῶμα θεωρητικῶν συζητήσεων, ἄγονον ἀγαθῶν ἐπιδράσεων καὶ πρακτικῶν συνεπειῶν.

Ἡ τοιαύτη λειτουργία τοῦ Α.Ο.Σ. εἶνε σκόπιμος καθόσον ἐν τῷ Συμβουλίῳ εὑρίσκονται τὰ συνθετικὰ τῆς γνωμοδοτήσεως στοιχεῖα καὶ εἰδικαὶ ἁρμοδιότητες μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ πρὸς εὐστοχωτέραν ἐκτέλεσιν τῶν παρ' αὐτοῦ προτεινομένων. Τὰ μέλη ἀφ' ἑτέρου τοῦ Α.Ο.Σ. ἐμπνέωνται ἀπὸ τὸν ζῆλον καὶ φλέγονται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ὅπως συντελέσωσι διὰ τῆς συμπληρώσεως αἰσθητῶν κενῶν τῆς ἐπιστημονικῆς, τεχνικῆς καὶ διοικητικῆς ὀργανώσεως τῆς Χώρας, εἰς τὴν βαθμιαίαν ἀναβίβασιν ταύτης ἐπὶ ἀνωτέρου ἐπιπέδου οἰκονομικοῦ πολιτισμοῦ.

ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

(ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΟΥ Α.Ο.Σ.)

Α'. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ Διεθνοῦς ἐμπορίου κατὰ τὴν περίοδον τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως.

Τρία εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τὰ ὁποῖα παρουσιάζει ἡ ἐξέλιξις τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1928 καὶ ἐντεῦθεν.

α) πτῶσις τῶν τιμῶν, β) μείωσις τοῦ ὄγκου τοῦ διεθνοῦς Ἐμπορίου καὶ γ) μείωσις τῆς ἀξίας τούτου

Αἱ τιμαὶ ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἔτος 1929 ὑπέστησαν μείωσιν κατὰ 50 °/₀ περίπου. Εἰς τὰ τρόφιμα καὶ εἰς τὰ εἴδη γεωργικῆς παραγωγῆς ἡ πτῶσις ὑπῆρξε μεγαλυτέρα φθάσασα τὰ 72 °/₀ δι' ὡρισμένα εἴδη τούτων, ἐνῶ εἰς τὰς πρώτας ὕλας, τὰ ἡμικατειργασμένα προϊόντα καὶ τὰ μὴ σιδηροῦχα μέταλλα ἡ πτῶσις ὑπῆρξεν ἠπιωτέρα.

Ἡ μείωσις τοῦ ὄγκου τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου εἶνε μικροτέρα. Εἰς μερικὰς κατηγορίας τούτου, ὡς εἰς τὰ τρόφιμα παρατηρεῖται καὶ σχετικὴ αὔξησις.

Ὡς συνέπεια τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν καὶ τῆς μειώσεως τοῦ ὄγκου τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου ὑπῆρξεν ἡ συστολὴ τῆς συνολικῆς ἀξίας τούτου. Τὸ σύνολον τῆς ἀξίας τοῦ διεθνοῦς Ἐμπορίου (εἰδικοῦ ἐμπορίου) ὑπολογισθὲν κατὰ τὸ 1929 εἰς 68.679 ἑκατομμύρια δολλαρίων κατῆλθεν κατὰ τὸ 1930 εἰς 55.571 ἑκατ. δολλαρίων κατὰ τὸ ἑπόμενον δὲ ἔτος 1931 εἰς 39.782 ἑκατ. δολλαρίων.

Ὁ κατωτέρω παρατιθέμενος πίναξ ἐμφανίζει εἰς ποσοστὰ τὰς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐπελθούσας μεταβολὰς εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1927—1931 ὅσον ἀφορᾶ τὸν ὄγκον, τὰς τιμὰς καὶ τὴν ἀξίαν.

Ἔτη	Αὐξήσεις (+) ἢ μειώσεις (−) εἰς °/₀ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος					
	Τ ι μ α ί		Ὄ γ κ ο ς		Ἀ ξ ί α	
	Εἰσαγωγή	Ἐξαγωγή	Εἰσαγωγή	Ἐξαγωγή	Εἰσαγωγή	Ἐξαγωγή
1927	− 2.5	− 2.5	+ 7.8	+ 8.1	+ 5.1	+ 5.4
1928	− 1.0	− 0.0	+ 3.6	+ 3.6	+ 2.6	+ 3.6
1929	− 2.5	− 3.5	+ 5.0	+ 4.5	+ 2.4	− 0.8
1930	− 13.0	− 13.0	− 6.1	− 7.9	− 18.3	− 19.9
1931	− 20.5	− 21.5	− 9.5	− 9.2	− 28.1	− 28.7

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου καταφαίνεται ἡ ἀπότομος καὶ μεγάλη πτῶσις τῶν τιμῶν κατὰ τὸ ἔτος 1930 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος 1929, ἡ μείωσις τοῦ ὄγκου καὶ ἡ ἔτι μεγαλυτέρα μείωσις τῆς ἀξίας.

Ἡ δυσμενὴς αὕτη ἐξέλιξις ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὸ 1931 κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ ὁποίου, ἡ εἰσαγωγὴ 48 χωρῶν ἀντιπροσωπευουσῶν τὰ 90 °/₀ τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου ἀνῆλθε μόλις εἰς 6562 ἑκατομ. δολλαρίων ἔναντι 9988 τοῦ ἀντιστοίχου ἑξαμήνου 1931, ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς 5757 ἔναντι 8712 ἑκατ. δολλαρίων.

Ἡ σημειωθεῖσα πτῶσις τῶν τιμῶν, ἀρξαμένη ἐκδήλως ἀπὸ τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1929 συνεπείᾳ τῆς ὑπερπαραγωγῆς εἰς γεωργικὰ προϊόντα τῶν ὑπερποντίων χωρῶν, κατέστη βαγδαία ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1930 κατόπιν τῆς αἰφνιδίας καὶ ταχείας ἐλαττώσεως τῶν διεθνῶς παρεχομένων δανείων. Αἱ γεωργικαὶ χῶραι, κατὰ κανόνα ὀφειλέτιδες, πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐκ τῆς παύσεως τοῦ δανεισμοῦ δημιουργηθέντος κενοῦ εἰς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν διαθέσασαι καὶ τὰ εἰς χρυσὸν καὶ ξένον συνάλλαγμα ἀποθέματά των, ἐξαπέστελλον τὰ προϊόντα των εἰς τὰς ἀγορὰς τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἰδίᾳ τῶν βιομηχανικῶν εἰς τιμὰς ἐξευτελιστικάς.

Αἱ περισσότεραι εὐρωπαϊκαὶ χῶραι, τῶν ὁποίων ἡ γεωργία εἶχεν ἐπανεύρῃ τὰ προπολεμικὰ ἐπίπεδα, ἠναγκάσθησαν νὰ λάβουν αὐστηρὰ προστατευτικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐπεδείνωσαν ἔτι τὴν θέσιν τῶν γεωργικῶν χωρῶν. Οὕτως ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις αὐτῶν ἐμειώθη εἰς βάρος τῶν βιομηχα-

νικῶν χωρῶν, τῶν ὁποίων τὰ προϊόντα δὲν ἠδύναντο νὰ ἀγοράσωσιν ὡς πρότερον, τὸ νόμισμα αὐτῶν ἐξέφυγε τῆς σταθερότητος καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεών των ἀνεστάλη.

Ἀφ' ἑτέρου αἱ βιομηχανικαὶ χῶραι, κατὰ κανόνα πιστώτριαι, συνεπείᾳ παθητικοποιήσεως ἢ περαιτέρω χειροτερεύσεως τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου καὶ τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν αὐτῶν ἔλαβον μέτρα προστατευτικά, τὰ ὁποῖα ἐγενικεύθησαν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας καὶ κατέστησαν αὐστηρότερα ἀπὸ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσῆς βάσεως ἐκ μέρους τῆς Μ. Βρεττανίας τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1931. Τὰ βαρύτερα τῶν μέτρων τούτων, τὰ ὁποῖα ἐπέφερον νέαν σοβαρὰν διαταραχὴν εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον καὶ προήγαγον τὰς τάσεις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐθνικισμοῦ, εἶναι ὁ ἐπιβληθεὶς ἔλεγχος ἐπὶ τῆς κινήσεως τοῦ ξένου συναλλάγματος καὶ οἱ περιορισμοὶ τῶν εἰσαγωγῶν ὑπὸ διαφόρους μορφάς. Ὡς τελευταία συνέπεια τῶν ῥηθέντων περιοριστικῶν μέτρων ὑπῆρξεν ἡ ἀνάγκη συνάψεως συμψηφιστικῶν συμβάσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν, μὲ τὸν σκοπὸν τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐξαγωγῆς.

Β'. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον μιᾶς χώρας δὲν ἀποτελεῖ τὸ κριτήριον τῶν δυσμενῶν ἢ εὐμενῶν ἀποτελεσμάτων τῆς δραστηριότητος τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐν ταῖς συναλλαγαῖς αὐτῆς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀλλὰ εἶναι ἡ ἐκδήλωσις ὡρισμένων συνθηκῶν κρατουσῶν ἐν τῇ χώρᾳ. Καὶ διὰ τοῦτο χώραι ἔχουσαι νὰ ἐπιδείξουν παθητικὸν ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἀντὶ νὰ φθίνουν οἰκονομικῶς ἐβάδισαν τοὐναντίον ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος σταθερῶς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν εὐημερίαν. Ὁ λόγος εἶναι ὅτι τὸ παρουσιαζόμενον ἑκάστοτε ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου καλύπτεται ὑπὸ ἄλλων πόρων τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς χώρας προελεύσεως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὡς εἶναι τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τοποθετημένων ἐθνικῶν κεφαλαίων, τὰ ἔσοδα τῆς ναυτιλίας, αἱ παρεχόμεναι πρὸς τὴν ξένην ὑπηρεσίαι, τὰ ἀναλαμβανόμενα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ παντοίας μορφῆς δάνεια κλπ. Πλὴν ὅμως καὶ ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας, τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον μιᾶς χώρας δὲν παύει νὰ εἶναι εἷς τῶν σπουδαιοτέρων καὶ θετικῶν συντελεστῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας αὐτῆς. Ἡ σημασία αὐτὴ ἐν τούτοις ποικίλλει εἰς τὰς διαφόρους χώρας ἀναλόγως τῆς ὑφῆς τῆς οἰκονομίας ἑκάστης χώρας, τοῦ εἴδους καὶ τοῦ βαθμοῦ τῶν συνδέσεων αὐτῆς μετὰ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομίας καὶ εἰδικώτερον τῶν λοιπῶν πόρων, τοὺς ὁποίους ἡ οἰκονομία τῆς χώρας ἀντλεῖ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Κατὰ ταῦτα τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον ἀσκεῖ μεγαλυτέραν ἐπιρροὴν εἰς μίαν καθαρῶς γεωργικὴν ἢ ὀφειλέτιδα πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν χώραν, διότι αὕτη διὰ τοῦ πλεονάζοντος μέρους τῆς ἐξαγωγῆς της ὑπὲρ τὴν εἰσαγωγὴν θὰ δυνηθῇ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς πρὸς τοῦτο ὑποχρεώσεις της ἢ εἰς μίαν πλουσίαν καὶ πιστώτριαν χώραν διαθέτουσαν πλὴν τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου καὶ ἄλλους συμπληρωματικοὺς πόρους ὄντλουμένους ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἴσους ἢ σπουδαιοτέρους τούτου, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Οἰκονομίας της.

Ἐὰν παρακολουθήσωμεν τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν θὰ εὕρωμεν ὅτι τοῦτο ἀνέκαθεν ὑπῆρξε παθητικόν. Οἱ ἀριθμοὶ ἔχουν ὡς ἑξῆς εἰς χιλιάδας δραχμῶν σταθεροποιήσεως.

	Ἔτος	Εἰσαγωγὴ	Ἐξαγωγὴ	Ἔλλειμμα ἐμπορικοῦ Ἰσοζυγίου	Ἀναλογία τῆς ἐξαγωγῆς ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς
Μέσος ὅρος	1851—1860	431.448	234.928	196 520	54.45%
» » . . .	1861—1870	892 674	477.926	414.748	53.54%
» » . . .	1871—1880	1.366.515	844.448	522.067	61.83%
» »	1881—1890	1.814 128	1 276.676	537 452	70 37%
» » . . .	1891—1900	1.787.016	1 284 195	502 821	71.86%
» »	1901—1910	2.140.468	1 533.491	606.977	7 .64%
» »	1911—1920	8.366.936	3.918.973	4 447 963	46.84%
» »	1921—1930	10.729.047	5 496.935	5 232 112	5 .23%
	1927	12.852.219	6.161.000	6.691.219	47 94%
	1928	12 416.936	6 330.861	6.086.075	50 99%
	1929	13.276 097	6.960.424	6.315 673	52.45%
	1930	10.524 285	5.985 677	4.538.608	56 88%
	1931	8.763 329	4.202.429	4.559 729	47.61%

Ἡ σταθερὰ αὕτη παθητικότης τοῦ ἐμπορικοῦ Ἰσοζυγίου τῆς Ἑλλάδος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἄνω χρονικῆς περιόδου 1850—1931 ἐπελθούσης ἀναμφισβητήτου προόδου τῆς Οἰκονομίας αὐτῆς, ὑποδεικνύει ὅτι ἡ χώρα ἔχει καὶ ἄλλους συμπληρωματικοὺς πόρους πρὸς πλήρη ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς. Διὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν 1929-1931 οἱ σπουδαιότεροι τῶν πόρων τούτων ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου ἀναγράφονται εἰς ποσοστὰ εἰς τὸν ἑπόμενον πίνακα εἰλημμένον ἐκ τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν τῆς Ἑλλάδος.

	1929	1930	1931
Ἐνεργητικοῦ:			
Δάνεια ἐξωτερικὰ	12.3 %	18.8 %	14.9 %
Τραπεζιτικαὶ πιστώσεις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ	6.55 %	5 7 %	6.6 %
Ἔσοδα ἑλληνικῆς Ναυτιλίας	2 0 %	2.0 %	3.6 %
Ἐμβάσματα Μεταναστῶν	16.4 %	19 2 %	21.4 %
Εἰσοδήματα Ἑλλήνων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ λοιποὶ ἄδηλοι πόροι	9.8 %	8.7 %	4.6 %
Ἐξαγωγὴ	39.3 %	36 1 %	33.7 %
Παθητικοῦ:			
Εἰσαγωγὴ	74 3 %	66.3 %	70.6 %
Ἀνάγκαι Δημοσίου καὶ Δ. Ο. Ε.	17.3 %	21.1 %	19.7 %
Ἰσοζύγιον εἰς χιλιάδας Λ. Α. (χρυσῶν)	47642	43617	33039

Ἐκ τοῦ ἄνω πίνακος προκύπτει ὅτι ἡ μὲν εἰσαγωγὴ ἀποτελεῖ τὰ 70 % περίπου τοῦ παθητικοῦ σκέλους τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν τῆς χώρας ἐν ᾧ ἀντιθέτως ἡ ἐξαγωγὴ τὰ 36 ο)ο περίπου τοῦ ἐνεργητικοῦ σκέλους. Ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν λοιπῶν συντελεστῶν τοῦ ἐνεργητικοῦ σκέλους τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν μικρὰν ἀναλογίαν, ἣν ἀποτελεῖ ἡ ἐξαγωγὴ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἀξίας τοῦ ἐνεργητικοῦ σκέλους, καταφαίνεται ἀφ' ἑνὸς ἡ ἐλαστικότης τῶν 2)3 τοῦ σκέλους τούτου τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ συνεπῶς ἡ μεγάλη ἐξάρτησις ἐκ τῶν ξένων συνθηκῶν καὶ διαθέσεων καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ σπουδαιότης ἣν παρὰ τὴν σμικρότητά της ἐνέχει ἡ ἐξαγωγὴ διὰ τὴν χώραν, ὡς ἀποτελοῦσα τὸν μόνον σχεδὸν θετικὸν πόρον τῆς Οἰκονομίας αὐτῆς. Ἐκ τῶν διαπιστώσεων τούτων ὅσον ἀφορᾷ τόσον τὴν εἰσαγωγὴν ὅσον καὶ ἐξαγωγὴν εἶναι ἔκδηλος ἡ σημασία ἣν ἔχει διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριόν της καὶ τὸ ἑκάστοτε ἔλλειμμα τούτου.

Ἤδη θὰ ἐξετάσωμεν τὴν ἐξέλιξιν ἣν ἔσχε τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς χώρας μας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παγκοσμίου κρίσεως καὶ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν πρὸς καλλιτέραν ρύθμισιν αὐτοῦ.

I. Εἰσαγωγή.

Ἡ σύνθεσις τῆς εἰσαγωγῆς περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς εἴδη κατὰ κατηγορίας ἐμπορευμάτων ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς χρησιμότητος τούτων.

Ἔτη	I		II		III		IV		V	
	Ζῶα ζῶντα		Εἴδη διατροφῆς καὶ ποτὰ		Ὕλαι ἀκατέργασ. καὶ ἡμικατεργασ.		Βιομηχανικὰ προϊόντα ἕτοιμα		Χρυσὸς καὶ ἄργυρος	
	ἑκατομ. Δραχ.	% ἐπὶ συνόλου εἰσαγωγῆς	ἑκατομ. Δραχ.	% ἐπὶ συνόλου εἰσαγωγῆς	ἑκατομ. Δραχ.	% ἐπὶ συνόλου εἰσαγωγῆς	ἑκατομ. Δραχ.	% ἐπὶ συνόλου εἰσαγωγῆς	ἑκατομ. Δραχ.	% ἐπὶ συνόλου εἰσαγωγῆς
1918		368		50,12	53,3	7,26	312,6	42,59	—	—
1919		481,50		31,02	139,8	9,01	930,8	59,97	—	—
1920		749,0		34,39	239,9	11,02	1188,6	54,59	—	—
1921		720,0		40,80	228,24	12,93	816,1	46,25	—	—
1922		1576,8		49,74	383,0	12,08	1209,9	38,16	—	—
1923		3222,5		53,04	728	11,98	2125	34,97	—	—
1924		3649,7		45,40	789,3	9,81	3599,9	44,78	—	—
1925		4314,9		42,39	1227,9	12,06	4633,9	45,53	—	—
1926	430,8	4,32	4343,6	43,59	2040,8	20,47	3151,8	31,62	0,143	—
1927	802	6,37	4873,7	38,68	2531,9	20,09	4392,5	34,86	—	—
1928	501,5	4,91	4516,4	36,37	2686,2	21,63	4712,7	37,96	—	—
1929	517,9	3,90	4829,7	36,38	2954,5	22,26	4973,1	37,46	—	—
1930	391,2	3,60	3536,3	32,60	2484,1	22,90	4438,7	40,90	—	—
1931	408,5	4,63	2598	29,44	2032,6	23,03	3786,15	42,80	0,453	—

Συμφώνως πρὸς τοὺς ἄνω ἀριθμοὺς ἡ εἰσαγωγὴ μας σύγκειται κατὰ ποσοστὸν 4—4,5 % ἀπὸ ζῶντα ζῶα κατὰ 30 % περίπου ἀπὸ εἴδη διατροφῆς καὶ ποτά, κατὰ 22 % ἀπὸ ὕλας ἀκατεργάστους καὶ ἡμικατειργασμένας καὶ τέλος κατὰ 40 % ἀπὸ βιομηχανικὰ προϊόντα. Τὰ δεδομένα ταῦτα μᾶς ὁδηγοῦν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι μὲν χώρα γεωργική, ἀλλὰ ἡ γεωργία της δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας, ἀφ' ἑτέρου δ' ἔχει μικρὰν βιομηχανίαν μὴ δυναμένην, εἰς βαθμὸν μεγαλείτερον καὶ ἀπὸ τὴν γεωργίαν, νὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας εἰς ἕτοιμα βιομηχανικὰ προϊόντα καταναλώσεως. Ἀφ' ἑτέρου καὶ τὸ μέγα ποσοστὸν τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὸ παθητικὸν σκέλος τοῦ ἰσοζυγίου μαρτυρεῖ ἐπίσης περὶ τῆς ἰσχνῆς δυναμικότητος τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν οἰκονομίας, μὴ δυναμένης νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἐξαρτώσης, κατὰ μέγιστον μέρος τὴν πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τούτων ἐκ τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγῆς.

Ἐξετάζοντες ἤδη τὰ εἰς ἑκάστην κατηγορίαν παριλαμβανόμενα εἴδη καταλήγομεν εἰς τὰς κάτωθι διαπιστώσεις.

Διὰ τὰ ζῶντα ζῶα ἀκριβὴς ἀριθμὸς παραγωγῆς ἢ τῶν σφαζομένων καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν δὲν ὑπάρχει, οὐχ ἧττον ὅμως ἡ ἐτησία εἰσαγωγὴ ἀποτελεῖ τὸ δέκατον περίπου τῶν ὑπαρχόντων ἐν Ἑλλάδι ζώων βοειδῶν καὶ αἰγοπροβάτων.

Ἐκ τῶν εἰδῶν διατροφῆς, τὴν μεγαλειτέραν σπουδαιότητα ἔχει ὁ εἰσαγόμενος σῖτος, ἀποτελῶν περίπου τὰ 20 % τοῦ συνόλου τῆς ἀξίας τῆς εἰσαγωγῆς. Ἡ εἰσαγωγὴ ἀλλοδαποῦ σίτου καὶ ἡ παραγωγὴ ἐγχωρίου, κατὰ τοὺς ἑπομένους πίνακας, δίδει τὸ μέτρον τῶν εἰς σῖτον ἀναγκῶν τῆς χώρας, ἀνερχομένων εἰς περίπου 900 χιλ. τόννων, ὧν τὸ τρίτον μόλις καλύπτεται ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς.

Ἔτη	Σῖτος	Ἄλευρα	Ἀναλογῶν σῖτος εἰς τὰ εἰσαχθέντα ἄλευρα πρὸς 78 %	Σύνολον σίτου 2+4
1	2	3	4	5
1927	411054	66752	85579	496633
1928	475992	49124	62979	538971
1929	597909	31222	40028	637937
1930	574689	14279	18306	592995
1931	662896	5363	6875	669771

Παραγωγὴ ἐγχωρίου σίτου, μέση ἀξία κατὰ τόννον τοῦ ξένου σίτου καὶ δασμὸς αὐτοῦ εἰς χαρτ. δραχ. 1)

Ἔτη	Παραγωγὴ εἰς τόννους	Μέση ἀξία 2) κατὰ τόννον εἰσαχθ. σίτου εἰς δρχ. σταθερ.	Δασμὸς κατὰ τόννον μετὰ τῶν προσθέτων τελῶν εἰς δρχ. σταθερ.
1927	352994	4896.3	1050 μέχρι τῆς 28-8-1927
1928	356130	4968	1470 » » 1-11-1928
1929	311138	4507	1128.75
1930	264249	3566	1128.75 » » 9-5-1930 1575 ἀπὸ » 10-5-1930
1931	305578	2151	1575

1) Γενικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος.
2) Συμφώνως πρὸς τὴν ὁλικὴν ἀξίαν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς στατιστικῆς Ὑπηρεσίας ὑπολογισθεῖσα.

Τὰ λοιπὰ τρόφιμα ἀμέσου καταναλώσεως (ὄρυζα, καφὲς, ζάκχαρις) ἐμφανίζουσι σταθερὰν εἰσαγωγὴν μὲ προϊοῦσαν πτῶσιν τῆς ἀξίας των, λόγῳ πτώσεως τῶν τιμῶν.

Ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1930 ἀναλογία τῶν εἰδῶν τούτων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς εἰσαγωγῆς εἶναι διὰ τὴν ὄρυζαν 1,49ο/ο διὰ τὸν καφὲν 1,23ο/ο καὶ διὰ τὴν ζάκχαριν 2,50ο/ο.

Ἐκ τῶν πρώτων ὑλῶν, ἀκατεργάστων ἢ ἡμικατεργασμένων, τὴν μεγαλειτέραν σπουδαιότητα ἔχουν οἱ γαιάνθρακες καὶ λοιπαὶ καύσιμοι ὕλαι, ἡ οἰκοδομήσιμος ξυλεία, ὁ σίδηρος, ἀκατ. δέρματα ὁ βάμβαξ καὶ τὰ ἔρια. Τὴν κίνησιν τῶν εἰδῶν τούτων ἀπεικονίζει ὁ ἑπόμενος πίναξ.

Εἴδη	1927	1928	1929	1930	1931
	Τόννοι	Τόννοι	Τόννοι	Τόννοι	Τόννοι
Δέρματα ἀκατέργαστα	5353	4520	5822	4871	6984
Ξυλεία οἰκοδομικῆς τόννοι	221484	208396	249770	221820	195822
κ. μ.	369186	364781	436327	386510	341000
Γαιάνθρακες	713875	695395	785441	827257	777950
Λοιπὴ καύσιμος ὕλη 1)	93653	95256	118721	136093	143344
Σίδηρος ἀκατέργαστος 2)	44345	59360	62921	70852	66248
Σιδηρόφυλλα	22265	21264	26831	25580	20561
Βάμβαξ	3625.5	3411.4	2980	5932.3	10167
Ἔρια καὶ τρίχες	937	1083	1186.4	1271.6	1315.8

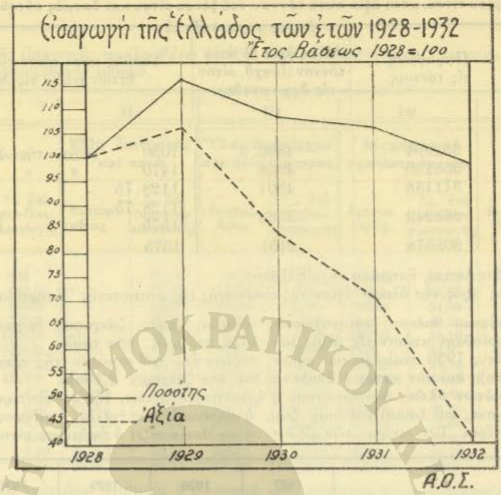
1) Νάφθα, ἔλαια καὶ λίπη ὀρυκτά, βενζίνη.
2) εἰς πλάκας καὶ ἔλατός.

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι διὰ τὰ ἄνω εἴδη χρησιμοποιούμενα ὡς πρῶται βιομηχανικαὶ ὕλαι δεικνύουν, ὅτι οἱ σχετικοὶ βιομηχανικοὶ καὶ βιοτεχνικοὶ κλάδοι δὲν ὑπέστησαν τὰς συνεπείας τῆς κρίσεως πλὴν διά τινας μόνον περιπτώσεις ἐντελῶς ἀνεπαισθήτους κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος 1931 καὶ ταύτας ὀφειλομένας εἰς τὰ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους τούτου ληφθέντα μέτρα ἐλέγχου ἐπὶ τοῦ ξένου συναλλάγματος.

Εἰδικῶς διὰ τὸν βάμβακα καὶ τὰ ἔρια παρατηροῦμεν ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ αὐτῶν ηὐξήθη ἀπὸ τοῦ 1928 καὶ ἐντεῦθεν, τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς των περιστραφείσης εἰς τὸ αὐτὸ περίπου ἐπίπεδον. Συνεπῶς αἱ σχετικαὶ βιομηχανίαι βαμβακουργίας καὶ ἐριουργίας δὲν ἐθίγησαν ὑπὸ τῆς κρίσεως μὲ τὴν παρατήρησιν διὰ τὴν τελευταίαν ὅτι ἡ ταπητουργία ὡς ἐξαρτωμένη τελείως ἐκ τῆς ζητήσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ πράγματι ἠναγκάσθη νὰ περιορίσῃ κατὰ πολὺ τὴν παραγωγήν της.

Ἡ τετάρτη κατηγορία ἀποτελεῖται ἐκ παντοίων εἰδῶν βιομηχανικῶν προϊόντων, ὧν τὸ σύνολον τῆς ἀξίας εἶναι μικρότερον κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ προηγούμενα ἔτη. Ἡ ἀναλογοῦσα ὅμως εἰς ποσότητα ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἀξίας τῆς εἰσαγωγῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐμφανίζεται ηὐξημένη κατὰ 2ο/ο εἰς βάρος τῶν τροφίμων καὶ ποτῶν.

Τὸ σύνολον τῆς εἰσαγωγῆς, κατὰ ποσότητας καὶ ἀξίαν ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἑπομένων πινάκων.

Πίναξ ἀξίας εἰσαγωγῆς κατὰ τὰ ἔτη 1928—31 εἰς ἑκατομμύρια δραχμῶν σταθεροποιημένων.

1928	12.488
1929	13.275.5
1930	10.525.3
1931	8 825.6

Πίναξ ἀξίας εἰσαγωγῆς κατὰ τὴν τετραετίαν 1928—1931 συγκριτικῶς.

	1928	1929	1930	1931
1928	100 °/₀	106.3°/₀	84.2°/₀	70.7°/₀
1929	—	100 °/₀	79.2°/₀	66.4°/₀
1930	—	—	100 °/₀	83.8°/₀

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω διαγράμματος καὶ πινάκων ἐξάγεται ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ κατὰ μὲν ποσότητας ηὔξησε κατὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν 4ετίαν, κατὰ δὲ ἀξίαν ἠλαττώθη καὶ τοῦτο λόγῳ τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πτώσεως τῶν τιμῶν τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν. Συγκεκριμένως, ὅσον ἀφορᾷ τὸν εἰσαχθέντα σῖτον, δύνοται νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ οἰκονομία ἡ ἐπελθοῦσα ἐκ τῆς πτώσεως τῆς τιμῆς αὐτοῦ, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1928, ἀνῆλθε κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1930 εἰς 831,4 ἑκατ. σταθερ. δρχ. κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1931 εἰς 1 886,7 ἑκατ. σταθερ. δραχμῶν.

Κρίσεις ἐπὶ τῆς κινήσεως τῆς εἰσαγωγῆς.

Ἐκ τῆς ὡς ἄνω διαγραφείσης κινήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἡμῶν ἐμπορίου δύνανται νὰ συναχθῶσι τὰ ἑξῆς πορίσματα:

Ἡ ἀξιοσημείωτος αὔξησις τῆς εἰσαγωγῆς μας κατὰ τὸ ἔτος 19 9 καὶ κατὰ ποσότητας καὶ κατ' ἀξίαν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τοῦ 1928, ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν κατὰ τὸ 1928 καὶ κατὰ τὸ 1929 λαβοῦσαν χώραν εὐρείαν εἰσροὴν ξένων κεφαλαίων εἰς τὴν χώραν μας ὑπὸ τύπον δανείων τοῦ Κράτους καὶ τῶν νομικῶν προσώπων ὡς καὶ τῶν ἰδιωτῶν ὑπὸ παντοίαν μορφὴν ὡς καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἐμπορικῶν τοποθετήσεων τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν. Εἰς τὴν γενικὴν δὲ κίνησιν ἀκολουθεῖ ἡ εἰσαγωγή μας τὴν αὐτὴν ἐξέλιξιν, ἣν αὕτη ἔλαβεν καὶ εἰς τὴν ὁλότητα σχεδὸν τῶν ξένων χωρῶν κατὰ τὸ ἔτος 1.929 χαρακτηριζόμενον ὡς ἔτος ἐξαιρετικῆς εὐνοίας διὰ τὰς εἰσαγωγὰς καὶ μέχρι τοῦ φθινοπώρου αὐτοῦ, ζωηρᾶς κινήσεως τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Ἡ ἐπακολουθήσασα ἰσχυρὰ μείωσις τῆς εἰσαγωγῆς κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος 1930 ὀφείλεται ὡς πρὸς μὲν τὴν ἀξίαν εἰς τὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν, ὡς πρὸς δὲ τὰς ποσότητας, ὧν ἡ ἠλαττωμένη εἰσαγωγὴ συνέβαλε φυσικὰ εἰς τὴν γενικὴν συστολὴν τῆς ὁλικῆς ἀξίας τῆς εἰσαγωγῆς κατὰ τὸ ἔτος 1930, εἰς τὸν καὶ ἐν Ἑλλάδι μεταδοθέντα πανικὸν ἐκ τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κατὰ φθινόπωρον τοῦ 1929 ἐπελθούσης χρηματιστηριακῆς κρίσεως, ὅστις καὶ παρ' ἡμῖν ἔσχε τὴν συνέπειαν τοῦ περιορισμοῦ τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν εἰς τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον πιστώσεων καὶ τὴν κατ' ἀκολουθίαν γενικὴν σύμπτυξιν τῆς κινήσεως τοῦ ἐμπορίου τῆς χώρας (1).

II. Ἐξαγωγή.

Ἀκολουθοῦντες τὴν αὐτήν, ὡς καὶ ἐν τῇ εἰσαγωγῇ μέθοδον, ἤτοι τῆς κατατάξεως τῶν προϊόντων ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν χρησιμότητος ἔχομεν τὸν ἑπόμενον πίνακα ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγήν.

Ἔτη	I		II		III		IV		V	
	Ζῶα ζῶντα		Εἴδη διατροφῆς καὶ ποτά		Ὕλαι ἀκατέργαστοι καὶ ἡμικατεργασ.		Βιομηχανικὰ προϊόντα ἕτοιμα		Χρυσὸς καὶ ἄργυρος	
	Ἑκατομ. Δραχ.	% ἐπὶ συνόλου εἰσαγωγῆς	Ἑκατομ. Δραχ.	% ἐπὶ συνόλου εἰσαγωγῆς	Ἑκατομ. Δραχ.	% ἐπὶ συνόλου εἰσαγωγῆς	Ἑκατομ. Δραχ.	% ἐπὶ συνόλου εἰσαγωγῆς	Ἑκατομ. Δραχ.	% ἐπὶ συνόλου εἰσαγωγῆς
1918	—	127.9	—	43.05	165.2	55.66	3.8	1.28	—	—
1919	—	286.8	—	37.53	206.9	40.16	170.5	22.31	—	—
1920	—	260.6	—	37.97	277.6	40.44	148 2	21.59	—	—
1921	—	509	—	53.90	304.5	32.24	130.7	13.84	—	—
19 2	—	875.8	—	35.18	1452.8	58.36	160.4	6.44	—	—
1923	—	1195.3	—	46 97	1169 5	55.98	179.5	7.05	—	—
1924	—	1173.1	—	35.91	1904.6	58.31	488.5	5.77	—	—
1925	—	1762.4	—	38.52	2569.3	56.16	242.6	5.30	—	—
1926	3.2	3.03	1662.3	30.56	3589.4	65.99	184.7	3.39	—	—
1927	1.0	0.02	1992.4	32.99	3916.7	64.84	130.1	2.15	—	—
1928	0.8	0.01	2153.9	33.87	3818.6	60.32	111.7	1.76	225.8	4.04
1929	3.06	0.04	2371	33.94	4469.6	63.99	141.4	2.03	—	—
1930	1.35	0.02	1735.6	29.32	3856.9	65.17	105.4	1.79	210.8	3.70
1931	0.178	—	1484.6	35.33	1580.2	61.40	99.5	2.27	37.94	0.90

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου βλέπομεν, ὅτι εἰς τὴν ἐξαγωγήν μας κυριαρχοῦν τὰ εἴδη διατροφῆς καὶ αἱ ἀκατέργαστοι καὶ ἡμικατειργασμέναι ὕλαι, τὰ μὲν πρῶτα ἀποτελοῦντα τὰ 33-35 ο)ο τοῦ συνόλου τῆς ἀξίας τῆς ἐξαγωγῆς μας, αἱ δὲ δεύτεραι τὰ 60-65 ο)ο.

(1) «Ἐνῷ κατὰ τὸ 1929 αἱ ἐν γένει χορηγήσεις τῶν τεσσάρων μεγάλων Τραπεζῶν παρουσίασαν ἐντὸς τοῦ ἔτους αὔξησιν ὑπὲρ τὸ ἓν δισεκατομμύριον, κατὰ τὸ 1930 ἀπ' ἐναντίας ἡ γενικὴ ροὴ πρὸς περιστολὴν συνετέλεσεν εἰς βαθμιαίαν μείωσιν τῶν ἐμπορικῶν τοποθετήσεων, αἵτινες περιορίσθησαν κατὰ ποσὸν πλέον τῶν 30ᾶ ἑκατομμυρίων». (Ἔκθεσις Διοικητοῦ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ 1930 σελὶς Υ). Ἀφ' ἑτέρου ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος οὐδόλως ἐπεξέτεινε τὴν προεξοφλητικήν της δρᾶσιν δι' ἐμπορικοὺς σκοτούς, κατὰ τὸ ἔτος 1930, ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῆς σταθερᾶς προϊούσης συστολῆς τοῦ ποσοῦ τοῦ κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος, ὀφειλομένης βεβαίως καὶ εἰς ἄλλα αἴτια πλὴν τοῦ ἐντεῦθεν ἀνοφερομένου. Αἱ χορηγήσεις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐμπορικὰ γραμμάτια καὶ συναλλαγματικὰς ἐκυμάνθησαν ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι τοῦ Ἰουλίου 1930 μεταξὺ 120-134 ἑκατ. δραχμῶν σταθεροποιήσεως ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου δὲ τοῦ ἰδίου ἔτους μέχρι τέλους τοῦ 1931 μεταξὺ 120-160 ἑκατ. δραχ. σταθερ. Κατὰ Δεκέμβριον 1929 ἡ κυκλοφορία νομίσματος ἐκυμάνθη περὶ τὰ 5192 ἑκατομ. κατὰ τὸ τέλος Μαρτίου 1930 ἤτο αὐτὴ 4890 ἑκατομ. τέλος Αὐγούστου 4761 ἑκατομ. τέλος Δεκεμβρίου 1930 4802 ἑκατ. Ἡ περίπτωσις αὕτη εἶναι ἡ μόνη ὀξύλογος, καθ' ἣν ἡ εἰσαγωγὴ ἠσθάνθη πίεσιν μὴ δυναμένην νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐκπεφρασμένη κρίσις καὶ ὀφειλομένην σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς ἐσωτερικὰ αἴτια.

Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀκατεργάστων ἢ ἡμικατεργασμένων ὑλῶν κατατάσσεται καὶ ὁ εἰς φύλλα ἐξαγόμενος καπνὸς ἀποτελῶν οὐσιωδέστατον τμῆμα τῆς κατηγορίας ταύτης. Περὶ τούτου θέλομεν διαλάβει ἐν τῷ οἰκείῳ τμήματι.

Ἤδη θέλομεν ἀσχοληθῇ μὲ τὴν κατηγορίαν τῶν ***εἰδῶν διατροφῆς***.

Τοιαῦτα εἶναι α) τὰ σῦκα, β) ἡ σταφίς, Κορινθιακὴ καὶ Σουλτανίνα, γ) οἱ οἶνοι, δ) αἱ ἐλαῖαι καὶ ε) τὸ ἐλαιόλαδον.

αα) Σῦκα ξηρά.

Ἡ παραγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ σύκων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μὲ βάσιν τὸ ἔτος 1928 (=100) ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀκολούθου πίνακος.

Ἔτη	Ἐξαγωγὴ				Παραγωγὴ	
	Ποσότης		Ἀξία εἰς ἑκατ. δρ. σταθ.	%	Τόννοι	Ἀξία εἰς ἑκατ. δρ. σταθ.
	Τόννοι	%				
1927	10367	—	62,4	—	15666,5	63, 3
1928	14560	160	90,6	100	18641,9	78, 8
1929	16870	115.8	104,0	114,7	26583	87, 2
1930	21715	149,1	113,0	124,7	20981,7	77, 0
1931	9644	66,2	46,4	51,2	15710,5	66,27
1932 1)	217	—	1,1	—	—	—

Ἐκ τῶν πινάκων τούτων φαίνεται ἡ προϊοῦσα δυσμενὴς ἐξέλιξις τῆς ἐξαγωγῆς σύκων. Κυρίως ἡ κρίσις δὲν ἐπηρέασε τὰ λεγόμενα οὖκα πολυτελείας, πλὴν τῆς πτώσεως τῆς τιμῆς των, ἀλλὰ τὰ διὰ βιομηχανικοὺς σκοποὺς χρησιμοποιούμενα ἀπόσυκα.

ββ). Σταφίς.

Κορινθιακή. Ἡ ἐξαγωγὴ κορινθιακῆς σταφίδος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, μὲ βάσιν τὸ ἔτος 1928 (=100) ὡς καὶ ἡ παραγωγὴ αὐτῆς ἐμφανίζεται εἰς τοὺς ἑπομένους πίνακας:

Ἔτη	Ἐξαγωγὴ				Παραγωγὴ	
	Ποσότης		Ἀξία		Τόννοι	Ἀξία εἰς ἑκατομ. δραχμ. σταθεροπ.
	Τόννοι	%	Ἑκατ. δραχ. σταθ.	%		
1927	81.804	—	785.6	—	163424.5(2)	1151.9
1928	79 468	100	959.7	100	159450.8	1272 8
1929	68 812	86.5	876.3	91.3	122169	847
1930	72 997	91.8	782.5	81.5	154840 4	725
1931	66 389	83.5	749.5	78 1	81869.5	545 5
1932(1)	15.700	—	197.8	—	—	—

1) Ἰανουάριος — Μάϊος.

2) Ὁ Α.Σ.Ο. ἔχει τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς παραγωγῆς διὰ τὰ ὡς ἄνω ἔτη:

Ἔτος 1927 τόννοι 129578
» 1928 » 172271
» 1929 » 130826
» 1930 » 132103
» 1931 » 67600

Ἡ ἐξαγωγὴ **κορινθιακῆς σταφίδος** ἑκάστου ἔτους ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀμέσως προηγούμενον εἰς σχετικοὺς ἀριθμοὺς ἔχει ὡς ἑξῆς:

	1928	1929	1930	1931
1928	100	Ποσ. 86,5 % Ἀξία. 91,3	Ποσ. 91,8 Ἀξία 81,5	Ποσ. 83,5 Ἀξία 78,1
1929		100	Ποσ. 106 Ἀξία 89,3	Ποσ. 96,5 Ἀξία 85,5
1930			100	Ποσ. 91 Ἀξία 95,8

Ἤτοι ἂν ἐξαιρέσωμεν ἐλαφρὰν αὔξησιν τῆς ἐξαχθείσης ποσότητος ἀπὸ τοῦ 1929 πρὸς τὸ 1930, κατὰ τὰ λοιπὰ παρατηρεῖται σταθερὰ μείωσις τῆς ἐξαγομένης ποσότητος καὶ τῆς ἀξίας αὐτῆς. Εἰς τὴν Σουλτανίναν ἡ ἐξέλιξις ὑπῆρξε διάφορος, διότι ἡ μὲν ποσότης παρουσιάζει ἐλαφρὰν μείωσιν κατὰ τὰ ἔτη 1929—1931, ἐνῷ ἡ ἀξία σταθερὰν αὔξησιν.

γγ) Οἶνοι καὶ γλεῦκος

Ἡ πορεία τῆς ἐξαγωγῆς τῶν οἴνων καὶ τοῦ γλεύκους κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν ἔχει ὡς ἕπεται:

Ἔτη	Ἐξαγωγὴ								Παραγωγὴ γλεύκους	
	Οἴνων				Γλεύκους					
	Ποσότης		Ἀξία		Ποσότης		Ἀξία		Τόννοι	Ἀξία ἑκατομ. στ. Δρχμ.
	Τόννοι	%	ἑκατομ. στ Δρχμ.	%	Τόννοι	%	ἑκατομ. στ. Δρχμ.	%		
1927	158814	—	527,4	—	1245	—	3,7	—	227012	737,1
1928	122551	100	492,8	100	1400	100	5,8	100	307521,2	935,6
1929	131664	107,4	567,8	115,2	7494	535	31,2	537,9	254624	585,8
1930	62688	51.1	247 7	50,3	9489	677	25,5	440	220948,3	619
1931	41354	33,6	178,5	36,2	3984	284,5	10,9	187,9	194536,5	602,7
1932[1])	8922	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Συγκρίνοντες τὰ ἔτη ἐν σχέσει μὲ τὰς μεταβολὰς τῆς ἐξαγωγῆς, ὡς πρός τε τὴν ποσότητα καὶ τὴν ἀξίαν λαμβάνομεν τοὺς κάτωθι σχετικοὺς ἀριθμούς:

Ἔτος		Οἶνοι		Γλεῦκος	
		Ποσότης	Ἀξία	Ποσότης	Ἀξία
1929 ἐν συγκρίσει πρὸς	1928 = 100	107,4	115,2	535	537,9
1930 » »	1929 = 100	47,6	43,6	126,6	81,7
1931 » »	1930 = 100	65,9	72	42	42,7

1) Ἰανουάριος — Μάϊος.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πινάκων ἐξάγεται ἡ μεγάλη ὀπισθοδρόμησις τῆς ἐξαγωγῆς οἴνων κατὰ τὰ ἔτη 1930 καὶ 1931, ἀπότοκος τῶν ἀνωμάλων συμβατικῶν σχέσεων ἡμῶν πρὸν τὴν Γαλλίαν, τὴν σπουδαιοτέραν καταναλώτριαν, ὡς καὶ τῶν ἐπιβληθέντων τεριοριστικῶν μέτρων εἰσαγωγῆς εἰς πλείστας χώρας. Ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ σταθερότης τῶν τιμῶν, συμβαδίζουσα διαρκῶς σχεδὸν μετὰ τῶν ποσοτήτων.

δδ) Ἐλαῖαι

Ἡ ἐξαγωγὴ ***ἐλαιῶν*** ἐμφανιζομένη εἰς τὸν ἑπόμενον πίνακα ἀποδεικνύει ὅτι τὸ προϊὸν τοῦτο ἀντέδρασεν ἀρκετὰ τελεσφόρως εἰς τὴν ἐκ τῆς κρίσεως πίεσιν. Ἡ κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη 1930 καὶ 1931 ἐπελθοῦσα μείωσις ἀνέρχεται διὰ μὲν τὴν ποσότητα εἰς 10 %, διὰ δὲ τὴν ἀξίαν εἰς 20 % ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἔτος 1929.

Ἔτη	Ἐξαγωγὴ				Παραγωγὴ	
	Ποσότης		Ἀξία		Ποσότης	Ἀξία
	Τόννοι	%	Ἑκατ. στ. δραχ.	%	Τόννοι	Ἑκατ. σταθ δρ.
1927.....	10872	—	105	—	14826	123.6
1928.....	8671	100	98	100	49049 4	431.07
1929.....	12485	143.7	161.6	164.8	34550	190.3
1930.....	11426	131.5	127.7	130.3	26205.6	174.4
1931.....	11242	129.3	119.6	122	31737.7	140 96
1932(1) ...	4417	—	29.7	—	—	—

Ἐξετάζοντες ἕκαστον ἔτος ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀμέσως προηγούμενον, λαμβάνομεν τοὺς κάτωθι σχετικοὺς ἀριθμούς.

			Ποσότης	Ἀξία
1929 ἐν σχέσει πρὸς		1928=100	143,7	164,8
1930	»	1929=100	91,5	79
1931	»	1930=100	98,4	95,5

εε) Ἐλαιόλαδον

Ἡ ἐξαγωγὴ ***ἐλαιολάδου***, ὡς ὁ ἑπόμενος πίναξ, ἐμφανίζει ἐξαιρετικὴν αὔξησιν τῆς τε ποσότητος καὶ ἀξίας κατὰ τὸ ἔτος 1929 καὶ πτῶσιν ἀπότομον κατά τε ποσότητα καὶ ἔτι μᾶλλον κατ' ἀξίαν εἰς τὰ ἑπόμενα ἔτη 1930 καὶ 1931.

Ἔτη	Ἐξαγωγὴ				Παραγωγὴ	
	Ποσότης		Ἀξία		Ποσότης	Ἀξία
	Τόννοι	%	Ἑκατ. σταθ. δρ.	%	Τόννοι	Ἑκατ. σταθ. δρ.
1927	8147,3	—	182,5	—	72402,6	1559, 4
1928	7582	100	144,7	100	100071	1981, 5
1929	12176,5	160,6	249,6	172,5	79474,6	1093, 5
1930	7208	95	89	61,5	97326,1	1159, 7
1931	7342,4	96.8	93	64,2	103699,4	1216,66
1932 (1)	5115	—	73,5	—	—	—

1) Ἰανουάριος — Μάϊος.

Ἐξετάζοντες ἕκαστον ἔτος ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀμέσως προηγούμενον. λαμβάνομεν τοὺς κάτωθι σχετικοὺς ἀριθμούς:

				Ποσότης	Ἀξία
1929 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ			1928=100	160,6	172,5
1930	»	»	1929=100	59,2	35,6
1931	»	»	1030=100	101,8	104,5

Ἐκ τῶν ἐξαγομένων ἀκατεργάστων ἢ ἡμικατεργασμένων ὑλῶν θέλομεν ἰδιαιτέρως ἐνδιατρίψει εἰς τὸν **καπνόν.**

Ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ καπνοῦ κατὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν τετραετίαν ὡς καὶ ἡ παραγωγή, ἔχει ὡς ὁ ἑπόμενος πίναξ:

Ἔτη	Ἐξαγωγὴ				Παραγωγὴ	
	Ποσότης		Ἀξία		Ποσότης	Ἀξία
	Τόννοι	%	Ἑκατ. σταθ. δρχ.	%	Τόννοι	Ἑκατ. σταθ. δρ.
1927.. ...	52722	—	3417.6	—	63216.5	2343.2
1928.....	48903	100	5211.9	100	58737.6	2143 9
1929.....	55055	102.3	3948.6	122.9	68738 2	1943.6
1930.....	49195	100.6	3382	105 3	65869.1	1846 4
1931.....	39074 (2)	79.9	2221.5	69 4	43215.5	1083
1932 (1) ...	14385	—	786.4	—	—	—

Ἡ σύγκρισις ἑκάστου ἔτους πρὸς τὸ ἀμέσως προηγούμενον μᾶς δίδει τοὺς ἑξῆς ἀριθμούς.

	1928	1929	1930	1931
1928.....	100 %	Ποσ. 102 % Ἀξία 123 %	Ποσ. 100 % Ἀξία 105 %	Ποσ. 79 % Ἀξία 69 %
1929.....	—	100	Ποσ. 98 % Ἀξία 85.5 %	Ποσ. 77 % Ἀξία 55 %
1930.....	—	—	100 %	Ποσ. 79 % Ἀξία 65 %

Οἱ σχετικοὶ αὐτοὶ ἀριθμοί, ἂν ἐξαιρέσωμεν τοὺς τοῦ ἔτους 1929, δεικνύουν τὴν μεγίστην μείωσιν τὴν ὁποίαν βαθμιαίως ὑπέστη ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ καπνοῦ κατά τε τὰς ποσότητας καὶ τὴν ἀξίαν.

Λοιπὰ βιομηχανικὰ προϊόντα.

Ἡ ἐξαγωγὴ τούτων εἶχε κατ' ἔτη ὡς ἑξῆς:

1928	Δρχ. σταθ.	111,7	ἑκατ.
1929	» »	141,4	»
1930	» »	105,4	»
1981	» »	90,5	»

Κυριώτερα ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων εἶναι ὁ ἀργυροῦχος μόλυβδος, τὰ χημ. λιπάσματα, ὁ σάπων, τὸ τερεβινθέλαιον καὶ κολοφώνιον καί τὸ πυρινέλαιον. Ἡ ἐπελθοῦσα μείωσις τῆς ἀξίας τῆς ἐξαγο-

1) Ἰανουάριος — Μάϊος.
2) Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν 3970 τόννων καπνῶν βεβλαμμένων καὶ τριμμάτων ἀξίας 27 ἑκατ. δραχμῶν.

γῆς κατὰ τὰ δύο ἔτη 1930 καὶ 1931 ὀφείλεται περισσότερον εἰς τὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν καὶ ὀλιγώτερον εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἐξαγωγῆς κατὰ ποσότητος.

Μετὰ τὴν ὡς ἄνω σύντομον ἐξέτασιν τῶν ἐξαγωγικῶν ἡμῶν προϊόντων, ἀπομένει νὰ ἐξετάσωμεν τὰς χώρας, εἰς ἃς κατευθύνεται ἡ τοιαύτη ἐξαγωγὴ τῶν δύο κυριωτέρων τοὐλάχιστον προϊόντων, ἤτοι τοῦ καπνοῦ καὶ κορινθιακῆς σταφίδος, ἀποτελούντων τὰ 70-75 0)0 τοῦ συνόλου τῆς ἀξίας τῆς ἐξαγωγῆς.

1) Ἡ ἐξαγωγὴ καπνῶν εἰς διαφόρους χώρας εἰς τόννους καὶ ἑκ. δρ. σταθ. ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ κάτωθι πίνακος.

Χῶραι	1928		1929		1930		1931	
	Τόννοι	Ἑκατ. Δραχ.	Τόννοι	Ἑκατ. Δραχ.	Τόννοι	Ἑκατ. Δραχ.	Τόννοι	Ἑκατ. Δραχ.
Σύνολον	48903	3211,9	50055	3918,6	49195	3382	43044	2248.5
Γερμανία	21648	1331,6	16176	1334,6	17342	1170	8548	376
Ἡν. Πολιτεῖαι	8109	835,7	9793	880,6	8916	697.2	9242	615
Ἰταλία	8858	452,7	10555	721,2	7523	398	6293	38 ,6
Αἴγυπτος	2239	85,4	1521	82,5	1782	86	1507	62,4
Ὁλλανδία	1994	151,7	2005	122,3	3095	207,4	3940	201,2
Αὐστρία	1672	86,8	2759	175	2438	163	3333	227,9
Βέλγιον	1520	69,5	2063	132	1095	118	876	29,2
Μ. Βρεττανία	261	19,4	410	41	191	13,6	140	9,5
Γαλλία	182	7,0	296	10,9	151	5,5	2279	49,8
Σουηδία	148	32,9	1889	225,7	859	105,7	637	59,4
Πολωνία	—	—	515	52,4	929	78,3	1353	92,8
Τσεχοσλαβακία	—	—	862	70,8	2619	258,9	894	38,2
Οὐγγαρία	—	—	180	21,4	225	25,4	261	33,8

(Γεν. Στατιστ. Ὑπηρεσία)

Ἡ ἀναλογία τῶν σπουδαιοτέρων χωρῶν ἐξαγωγῆς ἑλληνικοῦ καπνοῦ εἶναι, κατὰ ποσοστὰ ὡς ἑξῆς:

	Τόννοι	Ἀξία δραχ.	1929		1930		1931	
			Ποσότης τόννοι	Ἀξία δραχ.	Ποσότης τόννοι	Ἀξία δραχ.	Ποσότης τόννοι	Ἀξία δραχ.
Σύνολον ἐξαγ. ὧν εἰς °/	48903	3211, 9	50055	3938, 6	49195	3382	43055	2248, 5
Γερμανία	44.27	41, 4	32,3	33, 8	35,24	34,6	19,89	16, 7
Ἡν. Πολιτεῖαι	17.4	26,02	19,6	22,29	18, 1	20,6	21,49	27, 3
Ἰταλία	18.1	14,09	21,11	18, 2	15, 4	11,7	14, 5	17,14

2) Ἐξαγωγὴ Κορινθιακῆς σταφίδος.

Χῶραι	1929		1929		1930		1931	
	Τόννοι	Ἀξία ἑκατομ. δραχ.	Τόννοι	Ἑκατομ. δραχ.	Τόννοι	Ἑκατομ. δραχ.	Τόννοι	Ἑκατομ. δραχ.
Σύνολον	79468	959.7	68812	876.3	72997	782.5	66389	749.5
Μ. Βρεττανία	56292	690	45114	592.4	49655	557.6	43268	521
Γερμανία	8376	94.1	6714	80.3	5784	56	7433	75.4
Ὁλλανδία	6735	78.6	7930	92.2	8124	78.8	8911	90.7
Ρωσσία	—	—	—	—	1260	11.2	1443	7.6
Ἰταλία	3350	34.8	3433	42.7	2930	27	1365	11.7
Γαλλία	649	7.5	510	6.1	517	4 8	445	4.4
Ἡν. Πολιτεῖαι	5152	71.7	4258	53	4176	41.5	3036	33.6
Βέλγιον	150	1.6	90	0.99	180	1.8	36	0.4

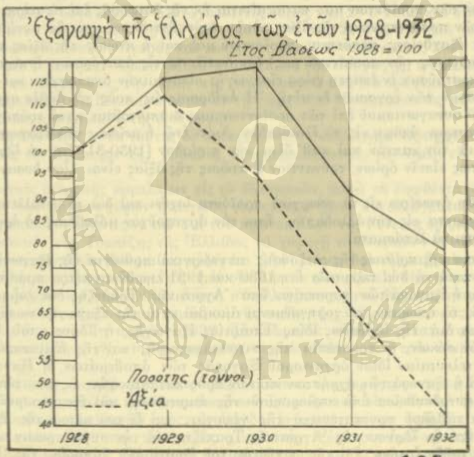
(Γενικὴ Στατιστ. Ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος)

Ἡ ἀναλογία τῶν σπουδαιοτέρων χωρῶν ἐξαγωγῆς κορινθιακῆς σταφίδος εἶναι, κατὰ ποσοστὰ ὡς ἑξῆς:

	1928		1929		1930		1931	
	Ποσότ. τόννοι	Ἀξία ἑκατομ. δραχ.	Ποσότ. τόννοι	Ἀξία ἑκατομ. δραχ.	Ποσότ. τόννοι	Ἀξία ἑκατομ. δραχ.	Ποσότ. τόννοι	Ἀξία ἑκατομ. δραχ.
Σύνολον ἐξαγωγῆς ἐξ ὧν %	79468	959.7	68812	876.3	72997	782.5	66389	749.5
Μ. Βρεττανία	73.3	71.9	65.6	67.6	68.02	71.2	65.2	69.4
Γερμανία	10.5	9.8	9.7	9.1	7.9	7.1	11.19	10.05
Ὁλλανδία	5.9	8.2	11.5	10.5	11.1	10.6	13.4	12.09
Ἰταλία	4.2	3.6	4.9	4.8	4.01	3.4	2.05	1.56
Ἡν. Πολιτεῖαι	6.49	7.5	6.1	6.05	5.7	5.3	4.5	4.48

Τὸ σύνολον τῆς ἐξαγωγῆς κατὰ ποσότητας καὶ ἀξίαν ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ κάτωθι διαγράμματος καὶ τῶν πινάκων.

Ἐξαγωγὴ Ἑλληνικῶν προϊόντων 1928 — 1931.

Α.Ο.Σ.

Ἔτος	Τόννοι	Ἑκατ. καθ. δραχ.
1928	645493	6330,8
1929	748743	6960,4
1930	766174	5985,7
1931	588766	4203,6

*
* *

Σχετικῶς δ' ἤδη μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐξαγωγῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1928 καὶ ἐντεῦθεν κατ' ἀξίαν ἐν ἑκάστῳ ἔτει ἔν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀμέσως προηγούμενον, ἔχομεν τοὺς κάτωθι σχετικοὺς ἀριθμούς:

Έτος			Αξία εις ο/ο
1928	ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ	1927 — 100	104
1929	»	1928 — 100	111,2
1930	»	1929 — 100	85,7
1931	»	1930 — 100	70,2

Οἱ ἄνω ἀριθμοὶ δεικνύουν τὴν μεγάλην πτῶσιν ἣν ὑπέστη τὸ ἐξαγωγικὸν μας ἐμπόριον κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος 1931. Κατὰ τοῦτο ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος 1930 ἡ ἐξαγωγὴ ἑλληνικῶν προϊόντων κατὰ μὲν τὰς ποσότητας ἐμειώθη κατὰ 23,2% περίπου, κατ' ἀξίαν δὲ 29,8%. Γενικῶς παρατηρεῖται ὅτι ἡ μείωσις τῆς ἐξαγωγῆς κατ' ὄγκον μὲν ἐξεδηλώθη κατὰ τὸ 1931 ἐν ᾧ ἡ μείωσις τῆς ἀξίας αὐτῆς ἤρχισεν ἐπερχομένη ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἔτους 1930. Εἰδικώτερον παρατηρεῖ τις:

Ὅτι ἕκαστον τῶν κυριωτέρων γεωργικῶν μας προϊόντων ἐπλήγη, διαφοροτρόπως ὑπὸ τῆς κρίσεως ἀναλόγως τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν, ὑφ' ἃς διατελεῖ ἀπὸ ἀπόψεως παραγωγῆς ἐν τῇ χώρᾳ μας, τῆς οἰκονομικῆς του χρησιμότητος καὶ τῆς ἐν τῇ χώρᾳ εἰσαγωγῆς κρατούσης καταστάσεως. Ἡ ἐπίδρασις τῆς κρίσεως ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων προϊόντων εἶναι καταφανής. Ἐν πρώτοις ἔπληξε τὴν ἐξαγωγὴν οἴνων συνεπείᾳ τῶν περιοριστικῶν μέτρων, τῶν ληφθέντων εἰδικῶς διὰ τὴν εἰσαγωγὴν οἴνων καὶ ποτῶν εἰς τὰ διάφορα Κράτη. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον βλέπομεν πτῶσιν ποσότητος ὅ,τι δὲ καὶ ἀξίας διότι ἡ εἰσαγωγὴ των εἰς τὰς ξένας χώρας δὲν ἦτο ἀποτέλεσμα μειώσεως τῶν προσφερομένων τιμῶν ἐκ μέρους τῆς ἐξαγουσῆς χώρας ἀλλὰ ἀποτέλεσμα ἀδείας εἰσαγωγῆς ὡρισμένης ποσότητος εἰς τὰς ξένας χώρας (Contingentement) Ἀκολούθως ἔπληξε τὰ προϊόντα τῆς χώρας μας τὰ χρησιμοποιημένα ὡς πρῶται ὕλαι οἷον αὐκα, γλεῦκος, ἔλαιον, καπνός. Τὸ ὅτι ἡ διεθνὴς οἰκονομικὴ κρίσις ἔσχεν τὸν ἀντίκτυπον ἐπὶ τῶν προϊόντων μας καταφαίνεται ἐκ τῆς διαφορᾶς ἐπὶ τὰ χείρω τῆς πτώσεως μεταξὺ τῶν ἐξαχθεισῶν ποσοτήτων καὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, διότι ἀντιθέτως πρὸς ὅτι συνέβη μὲ τοὺς οἴνους, ἡ πτῶσις δηλ. τῆς ἐξαχθείσης ποσότητος προϊόντων μας καὶ ἡ πτῶσις τῆς ἀξίας ταύτης (τῆς ἐξαχθείσης δηλαδὴ ποσότητος τῶν προϊόντων μας) δὲν ὀφείλεται εἰς ἀπαγόρευσιν ἢ περιορισμὸν εἰσαγωγῆς ἀλλὰ εἰς τὴν κρατοῦσαν ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ εἰσαγωγῆς οἰκονομικὴν δυστραγίαν καὶ τὴν γενικὴν ἐπιβράδυνσιν τοῦ ρυθμοῦ τῶν ἐργασιῶν ἐν αὐτῇ. Ἡ ἐπίδρασις ὡς πρὸς τὸ ὑφὲν σημεῖον τῶν ξένων συνθηκῶν καὶ τοῦ συναγωνισμοῦ ἐπὶ τῶν προϊόντων μας διαπιστοῦται κατὰ τρόπον ἐμφανῆ εἰς τὸν καπνὸν καὶ περισσότερον ἀκόμη εἰς τὸ ἔλαιόλαδον. Διότι ἐνῷ ἡ μείωσις τῶν ἐξαγομένων ποσοτήτων μέχρι τοῦ 1931 διὰ τὸν καπνὸν καὶ καθ' ὅλην τὴν τριετίαν (1930-31) διὰ τὸ ἐλαιόλαδον κινεῖται ἐντὸς ἀνεκτῶν οὕτως εἰπεῖν ὁρίων, τοὐναντίον ἡ πτῶσις τῆς ἀξίας εἶναι λίαν δυσανάλογος πρὸς τὴν πρώτην.

Ὅ,τι ἐλέχθη ἀνωτέρω εἰς τὰ γεωργικὰ προϊόντα ἰσχύει καὶ διὰ τὰ μεταλλευτικὰ καὶ τὰ βιομηχανικά, τὰ ἐξαγόμενα εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἤτοι τὸν ἀργυροῦχον μόλυβδον, τὸ ἀρσενιῶδες ὀξύ, τὸ πυρηνέλαιον, τὰ χημικὰ λιπάσματα.

Ὡς ἀπόρροια τῆς κρίσεως τῆς πιεζούσης τὰ γεωργικὰ προϊόντα τῆς ἐξαγωγῆς μας, εἶναι τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη 1930 καὶ 1931 ληφθέντα μέτρα προστασίας· τούτων τὰ σπουδαιότερα εἶναι ἡ ἐξαγορὰ τῶν χαρουπίων ὑπὸ Ἀγροτικῆς Τραπέζης διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους ἐπεκταθεῖσα καὶ εἰς τὰ ὁπωρικά, αἱ χορηγούμεναι ἀμοιβαὶ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν νωπῶν ὁπωρῶν διευκολυνθεῖσαι συνάμα διὰ τῆς ἱδρύσεως ἰδίας Ἑταιρείας ἐξαγωγῆς, ἡ ἵδρυσις τοῦ Γραφείου Προστασίας Ἑλληνικῶν σύκων, ἡ προστασία τῆς κιτροπαραγωγῆς καὶ τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς διὰ τῆς ἱδρύσεως διὰ τὴν τελευταίαν ἰδίου ὀργανισμοῦ ἐξαγορᾶς τῶν ἀποθεμάτων, ἡ ἐξαγωγὴ τούτων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ ἡ ἐξαγορὰ τῶν ἀχρήστων καπνῶν πρὸς καταστροφήν, ὡς καὶ τῶν ἐμπορευσίμων ὑπὸ τοῦ Κράτους συνοδευθεῖσα ὑπὸ περιορισμοῦ τῆς παραγωγῆς καὶ ἐξευγενισμοῦ τῆς ποιότητος των. Ἕτερα μέτρα καθόλου προστατευτικὰ τῆς γεωργίας καὶ ἐν τινι μέτρῳ τῆς ἐξαγωγῆς δέον ν' ἀναφερθῇ τις ἐνταῦθα τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ σίτου καὶ κριθῆς. Ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐρεύνης ἐπὶ τῆς κινήσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος προκύπτουν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ κατωτέρω συμπεράσματα.

Ἡ εἰσαγωγὴ κατὰ τὸ ἔτος 1929 ηὐξήθη ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος 1928, ἡ αὔξησις δ' αὕτη ὀφείλεται κατὰ κύριον λόγον εἰς τὰ εἰσρεύσαντα εἰς τὴν χώραν ξένα κεφάλαια ὑπὸ τύπον δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δανείων. Ἀντιθέτως διὰ τὸ ἔτος 1930 διαπιστοῦται μείωσις εἰσαγωγῆς ἐλαφρὰ κατὰ ποσότητα· καὶ μεγαλειτέρα κατ' ἀξίαν. Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 1931 ἡ εἰσαγωγὴ ὡς πρὸς τὸν ὄγκον καὶ ἐν παραβολῇ πρὸς τὸ ἔτος 1930, ἐκυμάνθη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου ἐνῷ ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν ἐμειώθη.

Ἡ μείωσις τῆς εἰσαγωγῆς· ἀποδοτέα ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν ἐπελθοῦσαν κρίσιν τῆς πίστεως ἐν Ἑλλάδι, ἥτις ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν συστολὴν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου.

Ἡ ἐξαγωγὴ ἤρχισε νὰ μειοῦται αἰσθητῶς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους 1930 ἡ σύμπτυξις ἀπέβη

μεγαλειτέρα κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος 1931, ἀφ᾽ ὑρα δ᾽ αὕτη τόσον τὰς ποσότητας ὅσον πολὺ περισσότερον τὴν ἀξίαν.

Ἡ ἐλάττωσις τῆς ἐξαγωγῆς μας ἀποτελουμένη κατὰ τὸ μεῖζον μέρος αὐτῆς ἀπὸ βιομηχανικὰς πρώτας ὕλας καὶ ποτά, ὀφείλεται εἰς τὰς δυσμενεῖς οἰκονομικὰς συνθήκας τὰς ἐπικρατούσας εἰς τὰς ξένας χώρας εἰσαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων. Ὁ βαθμὸς τῆς ὀξύτητος καθ᾽ ἣν ἐπέδρασαν αὗται ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἑλληνικῆς ἐξαγωγῆς καὶ ἰδιαιτέρως ἑφ᾽ ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐξαγομένων ἑλληνικῶν προϊόντων ἐξηρτήθη ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν ὑφ᾽ ἃς διατελεῖ ἀπὸ ἀπόψεως παραγωγῆς ἕκαστον τούτων ἐν τῇ χώρᾳ μας, τῆς οἰκονομικῆς χρησιμότητός του καὶ τέλος τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, αἵτινες διῆκον τὰς χώρας εἰσαγωγῆς.

Τὰ ληφθέντα ἐν Ἑλλάδι μέτρα πρὸς ρύθμισιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου καὶ ἡ ἐξέλιξις τούτου κατὰ τὸ 1932.

Ἡ κρίσις τῆς πίστεως ἤγαγε κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1931 εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς χρυσῆς βάσεως ἐκ μέρους τῆς Μ. Βρεττανίας ὡς καὶ ἐκ μέρους πλείστων ἄλλων χωρῶν, ὧν αἱ νομισματικαὶ μονάδες ἦσαν συνδεδεμέναι μετὰ τῆς ἀγγλικῆς λίρας. Παρ᾽ ἡμῖν ἐγένετο ἡ προσαρμογὴ τῆς δραχμῆς πρὸς τὸ Δολλάριον τῶν Ἡνωμ. Πολ. ἀντὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσῆς βάσεως.

Ἡ ὄξυνσις τῆς πιστωτικῆς κρίσεως ἐπέφερεν διαταραχὴν εἰς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν τῶν πλείστων χωρῶν τῆς Εὐρώπης πρὸς προστασίαν δὲ τούτου ἐλήφθησαν διάφορα περιοριστικὰ μέτρα τῆς κινήσεως τοῦ ἐμπορίου.

Ἐν Ἑλλάδι ἐδημοσιεύθη κατὰ πρῶτον ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος τῆς 28-9-1931 καὶ εἶτα τῆς 8-10-31 συμπληρωθέντες μετέπειτα καὶ κυρωθέντες διὰ τοῦ νόμου 5406 τῆς 21-4-1932. Διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐθεσπίσθη μονοπωλιακὴ ἄσκησις ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως ξένου συναλλάγματος ὑπὲρ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Καίτοι δὲν ἐλήφθησαν ἄμεσα μέτρα περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐχορήγη τὸ ξένον συνάλλαγμα εἰς τὴν τιμὴν τῆς σταθεροποιήσεως διὰ τρόφιμα, πρώτας ὕλας καὶ δι᾽ ὅσα βιομηχανικὰ προϊόντα εἴτε δὲν παράγονται ἐν τῇ χώρᾳ εἴτε ἐθεωροῦντο ὡς μὴ περιττά, συντελοῦσα οὕτω εἰς ἔμμεσον περιορισμὸν τῆς εἰσαγωγῆς.

Ἡ ἐξαγωγὴ ἀφέθη ἐλευθέρα, τὸ ἐκ ταύτης δὲ προερχόμενον συνάλλαγμα περιήρχετο ἐντὸς καθοριοσθείσης προθεσμίας εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἐξαργυρούμενον εἰς τὴν τιμὴν τῆς σταθεροποιήσεως.

Συνεπείᾳ τῆς συνεχοῦς διαφορᾶς κεφαλαίων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, παρὰ τὰ ληφθέντα μέτρα, καὶ τῆς μειώσεως τῆς εἰσροῆς τῶν ἀδήλων πόρων ἠλαττώθη τὸ ἀπόθεμα ξένου συναλλάγματος παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐπίπεδον κατώτερον τοῦ διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης ὁρισθέντος τοιούτου. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ ἀδυναμία τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος νὰ χορηγῇ τὸ ἀναγκαῖον συνάλλαγμα διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀπαραιτήτων εἰδῶν βαθμιαίως ηὐξάνετο. Ἀφ᾽ ἑτέρου διὰ τῆς λαθραίας εἰσαγωγῆς ἀπάντων σχεδὸν τῶν ἀδήλων πόρων καὶ παντὸς ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν εἰς τὴν χώραν εἰσαγομένου ξένου συναλλάγματος ἐσχηματίσθη ἡ ἐλευθέρα ἀγορὰ συναλλάγματος, ἣν τὸ Κράτος ἠναγκάσθη νὰ ἀνεχθῇ. Ἡ ἐπικαταλλαγὴ μεταξὺ τῆς ἐπισήμου τιμῆς καὶ τῆς τιμῆς τῆς λαθραίας ἀγορᾶς ἤρξατο λαμβάνουσα διαστάσεις, ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1932. Ἡ ἀνώμαλος αὕτη συναλλαγματικὴ κατάστασις ἤγαγε τέλος εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς σταθεροποιήσεως συντελεσθεῖσαν διὰ τοῦ νόμου 5422 τῆς 26 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ νόμος οὗτος ἐπέτρεψε, μεταξὺ τῶν ἄλλων περιπτώσεων, τὴν χορήγησιν ξένου συναλλάγματος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πραγματικῶν καὶ ἐξηκριβωμένων ἀναγκῶν τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου, πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν προερχομένων ὀφειλῶν τῶν συναφθεισῶν μετὰ τὴν 26 Ἀπριλίου 1932 καὶ τέλος πρὸς τμηματικὴν ἐξόφλησιν ὁμοίων ὀφειλῶν χρονολογουμένων πρὸ τῆς ἄνω ἡμερομηνίας. Τὸ διὰ τὰ παλαιὰ ἐμπορικὰ ταῦτα χρέη ποσοστὸν χορηγητέον ξένου συναλλάγματος ὡρίσθη εἰς 10%, καθ᾽ ἑξαμηνίαν ἤτοι ἐθεσπίσθη πραγματικῶς πενταετὲς χρεωστάσιον. Τὰ δυνάμει σχετικῆς διατάξεως τοῦ νόμου 5422 ἐξακριβωθέντα ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸ τῆς 26-4-32 χρονολογούμενα χρέη ἀνήρχοντο τὴν 26-8-32 εἰς δολλάρια 27.362.171 πρὸς διαφόρους χώρας ὀφειλόμενα, εἰς τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο δέον νὰ προστεθοῦν καὶ ἕτερα 7 ἑκατομμύρια, ὀφειλὴ τοῦ ἑλληνικοῦ Μονοπωλίου πρὸς τὴν Σουηδίαν.

Ρυθμιστικὴ ἐπέμβασις ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου ἠσκήθη τὸ πρῶτον διὰ τοῦ νόμου 5426 τῆς 29)4)32. Ὁ νόμος οὗτος προέβλεπε, κατόπιν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, τὸ δυνατὸν τῆς ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων παντὸς εἴδους, τὸν περιορισμὸν κατὰ ποσὸν τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν, τὴν εἰσαγωγὴν κατόπιν εἰδικῆς ἐγκρίσεως, τὴν αὔξησιν τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν, ὡς καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει χορηγηθῇ κατὰ νόμον τὸ ἀντίστοιχον τῆς ἀξίας αὐτῶν συνάλλαγμα. Ἡ εἰσαγωγὴ μηχανημά-

των σκοπούντων τὴν πληθωρικὴν παραγωγὴν δι' ἐπεκτάσεως βιομηχανιῶν ἢ ἱδρύσεως νέων δι' εἴδη κατασκευαζόμενα ἐν τῇ χώρᾳ ἀπηγορεύθη ἐπίσης. Καὶ ταῦτα μὲν ὅσον ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς τὴν εἰσαγωγήν. Ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγήν, κατεβλήθη διὰ τοῦ νόμου 5426 ἀντιθέτως προσπάθεια ἐνισχύσεως αὐτῆς, ἐφ' ὅσον αὕτη ἀπέμεινεν ὁ μοναδικὸς πλέον θετικὸς πόρος πορισμοῦ ξένου συναλλάγματος ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Νόμος 5426 ἐπιτρέπει τὴν εἰσαγωγὴν ἐμπορευμάτων, ἐφ' ὅσον ἡ πληρωμὴ τούτων γίνεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἀνταλλαγῆς των μὲ ἐγχώρια προϊόντα. Ἐπιτρέπει ὡσαύτως τὴν σύναψιν προσωρινῶν συμφωνιῶν μετ' ἄλλων κυβερνήσεων ἢ ὀργανισμῶν, ἰδιωτικῶν ἢ δημοσίων, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν καὶ τὴν ἵδρυσιν γραφείων συμψηφισμοῦ ἀνεξαρτήτως τῶν συναφθεισῶν τυχὸν ἤδη διεθνῶν συμφωνιῶν. (1)

Ὁ δυνάμει τοῦ νόμου 5426 θεσπισθεὶς προορισμὸς τῆς εἰσαγωγῆς ὁλοκληροῦται διὰ τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τούτου ἐκδοθείσης, ὑπ' ἀριθ. 29624 ἀποφάσεως τῆς 7 Μαΐου 1932 δι' ἧς καθωρίσθησαν αἱ διὰ τὸ ἑξάμηνον 15 Μαΐου μέχρι 15 Νοεμβρίου 1932 εἰσακτέαι ποσότητες ἐμπορευμάτων. (2) Ὁ περιορισμὸς τῆς εἰσαγωγῆς ὑπελογίσθη εἰς 7 ἑκατ. χρυσῶν λιρῶν, ὁ δὲ καθορισμὸς τῶν εἰσακτέων ποσοτήτων ἐμπορευμάτων ἐστηρίχθη ἐπὶ τῶν ἓξ κυρίων γραμμῶν. Διὰ ζῶντα ζῶα (σφάγια) καὶ κτηνοτροφικὰ προϊόντα περιωρίσθη ἡ εἰσαγωγὴ κατὰ τὸ ἥμισυ, διὰ λαχανικὰ κλπ. κατὰ τὸ 1/3, διὰ πρώτας ὕλας ἡ ἀναλογία τῆς εἰσακτέας ποσότητος κατὰ κανόνα δὲν ἐμειώθη, μάλιστα δὲ εἰς τινας περιπτώσεις ηὐξήθη κατά τι, διὰ εἴδη γεωργικὰ ἢ βιομηχανικά, παραγόμενα ἐν τῇ χώρᾳ μας, περιωρίσθη ἡ εἰσαγωγὴ κατὰ ποσοστὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν ποσότητα ἢ τὴν ποιότητα τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς, ἀνάλογον δὲ καὶ πρὸς τὸν βαθμὸν χρησιμότητος τοῦ εἴδους εἴτε διὰ τὴν κατανάλωσιν εἴτε διὰ τὴν περαιτέρω ἐπεξεργασίαν των ἐν τῇ χώρᾳ. Τέλος, τῶν ἀντικειμένων τῶν δυναμένων νὰ θεωρηθῶσιν ὡς εἴδη πολυτελείας περιωρίσθη σημαντικῶς ἡ εἰσαγωγή. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν εἰσακτέων ποσοτήτων ἐμπορευμάτων ἡ ἐπιθυμία τῆς προστασίας τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας ἐξεδηλώθη μᾶλλον ἔντονος. Τὸ σύστημα τοῦ καθορισμοῦ εἰσακτέων ποσοτήτων δὲν ἔθιξε ὅλα ἐν γένει τὰ εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα, διότι πολλῶν ἐκ τούτων ἀφέθη ἐλευθέρα ἡ εἰσαγωγὴ (σίτος, γαιάνθρακες κλπ.)

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ἄνω ἀπόφασιν 29624 ἐξεδόθησαν καὶ νεώτεραι συμπληρωματικαὶ τῆς πρώτης, ἀναφερόμεναι ἄλλαι μὲν εἰς ζητήματα προκύψαντα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς ἄλλαι δὲ εἰς ἐπαυξήσεις ἢ μειώσεις τῶν διὰ τῆς πρώτης ἀποφάσεως καθορισθεισῶν εἰσακτέων ποσοτήτων.

Οἱ περιορισμοὶ διὰ τῶν νεωτέρων ἀποφάσεων 78326 τῆς 16)11)1932 καὶ 88428 τῆς 10)12)1932 ἐπεξετάθησαν ἐπὶ ἓν ἔτι ἑξάμηνον ἤτοι μέχρι τῆς 15 Μαΐου 1933 ἀλλὰ μὲ παραιτέρω περικοπὴν 50)ο ἐπὶ τῶν εἰσακτέων ποσοτήτων τοῦ πρώτου ἑξαμήνου.

Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 5426 ἐξεδόθη ἐπίσης ἀπὸ 29 Μαΐου 1932 ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἧς ηὐξήθη ἡ ἀξία τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς. Ἡ ἀπό-

---

1) Αἱ προσωριναὶ συμφωνίαι ὀφείλουν νὰ ἔχουν ὡς ὑποπτὸν εἴτε τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν προϊόντων εἴτε τὴν ἀγορὰν ἢ πώλησίν των ἐπὶ πιστώσει· εἰς τοὺς ὡς ἄνω ὀργανισμοὺς δημοσίους ἢ ἰδιωτικοὺς δύνανται νὰ ἀνατίθενται ἡ ἐκτέλεσις τῶν τοιούτων συμφωνιῶν, ὡς ἡ προμήθεια καὶ διάθεσις ξένων ἀ_οίντων εἰς ἐγχωρίους ὀργανισμοὺς δημοσίους ἢ ἰδιωτικοὺς ὑφιστάμένους ἢ ἱδρυομένους διὰ λογαριασμὸν προκαλουμένων προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Τὰ γραφεῖα συμψηφισμοῦ δύνανται νὰ λειτουργοῦν εἴτε παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἴτε παρὰ νομικοῖς προσώποις δημοσίου δικαίου. Γραφεῖον συμψηφισμοῦ δύναται νὰ ἐγκριθῇ ἢ λειτουργία καὶ ἂν ἀκόμη ταῦτα συνέστησαν διὰ συμφωνιῶν Κυβερνητικῶν. Διὰ τῶν γραφείων τούτων δύναται νὰ διατάσσηται ἡ ἀποκλειστικὴ διενέργεια πληρωμῶν πηγαζουσῶν ἐκ διεθνῶν δοσοληψιῶν οἱασδήποτε φύσεως, ὁριζομένων καὶ τῶν ὅρων, ὑφ' οὓς αἱ τοιαῦται πληρωμαὶ θὰ ἐκτελοῦνται. Περαιτέρω, ὁ νόμος προβλέπει τὸ δυνατὸν τῆς συστάσεως Ἑνώσεως Ἐπιμελητηρίων ὡς καὶ ἀναγκαστικῶν Ἑνώσεων Εἰσαγωγέων καὶ Ἐξαγωγέων ἐπὶ σκοπῷ διευκολύνσεως εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν ὁμοειδῶν ἢ παραπλησίων προϊόντων γῆς καὶ βιομηχανίας.

Τέλος ἀναφέρομεν τὴν σύστασιν παρὰ τῷ Ὑπουργ. Ἐθν. Οἰκονομίας Συμβουλίου Ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ ὑποβολὴ γνωμῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν ρύθμισιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τοιούτου.

2) Τῇ συνεργασίᾳ τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ὡς καὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν κατενεμήθησαν αἱ ὁρισθεῖσαι ἐν τῇ ἀποφάσει 29324 εἰσακτέαι ποσότητες τῶν ὑπὸ περιορισμὸν εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων εἰς πάντα τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια τοῦ Κράτους ὡς καὶ τὰ περιφερειακὰ τοιαῦτα. Διὰ τὴν τοιαύτην κατανομὴν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν α) ἡ εἰσαγωγὴ ἐν τοῖς Τελωνείοις τῆς περιφερείας ἑκάστου Ἐπιμελητηρίου κατὰ τὸ ἔτος 1931 β) ἡ ἐν γένει ἐμπορικὴ κίνησις τῆς περιφερείας καὶ ἰδίᾳ αἱ διὰ Τελωνείου περιφερειῶν ἄλλων Ἐπιμελητηρίων πραγματοποιούμεναι εἰσαγωγαὶ ὑπὸ εἰσαγωγέων περιφερείας Ἐπιμελητηρίου τινός, κα' ὁ πληθυσμὸς τῆς περιφερείας.

Εἰς τὰ Ἐπιμελητήρια ἀφέθη ἡ κατανομὴ εἰς τοὺς κατ' ἰδίαν εἰσαγωγεῖς τῶν εἰς ἑκαστον Ἐπιμελητήριον ἐπιδικασθεισῶν ὡς ἄνω εἰσακτέων ποσοτήτων ἐμπορευμάτων. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν εἰσαγγέων προσκομισθέντων τελωνειακῶν δικαιολογητικῶν εἰσαγωγῆς των τῶν ἐτῶν 1929, 1930 καὶ 1931 ὡς καὶ ἄλλων σχετικῶν δικαιολογητικῶν, ἐξεδόθησαν καὶ «βιβλιάρια εἰσαγωγῆς» ἀναγράφοντα τὸ ὄνομα τοῦ εἰσαγωγέως, τὸ εἶδος καὶ τὴν εἰσακτέαν ὑπ' αὐτοῦ ποσότητα ἐξ ἑκάστου ἐμπορεύματος διὰ τὸ ἑξάμηνον χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 15 Μαΐου μέχρι 15 Νοεμβρίου 1932.

φασις αὕτη ἀντεκατεστάθη διὰ νεωτέρας ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1932 δι' ἧς τὰ εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα κατετάγησαν εἰς πέντε κατηγορίας ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν τῆς παραγωγῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ τῆς χρησιμότητος αὐτῶν διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας καὶ τὴν Οἰκονομίαν τῆς χώρας.

Ἡ ὑψωσις τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς, διαβαθμισθεῖσα εἰς 15,20,22,25 καὶ 30 χαρτίνας δραχμάς, μᾶς ἐπανέφερε εἰς τὸ πρὸ τῆς 21ης Ἰανουαρίου 1929 καθεστώς, διαφορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς. Τὸ καθεστὼς τοῦτο εἶχε διακοπῆ διὰ τοῦ Νόμου 3826 ὁρίσαντος τὴν ἀξίαν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς δι' ἅπαντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐμπορεύματα εἰς 15 δραχμὰς χαρτίνας συμφώνως πρὸς τὴν τιμὴν τῆς σταθεροποιήσεως. Τὸ νέον τοῦτο μέτρον, φυσικὴ συνέπεια τῆς ὑποτιμήσεως τῆς δραχμῆς, ἔχει ταμιευτικὸν μὲν ἅμα δὲ καὶ προστατευτικὸν ὑπὲρ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς χαρακτῆρα, πλὴν τῆς ἐπιδράσεως ἣν ἐξασκεῖ ἐπὶ τοῦ περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς.

Ἕτερα μέτρα ἐνισχύσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος.

Παραλλήλως πρὸς τὸν περιορισμὸν τῶν εἰσαγωγῶν, ἐγένετο σκέψις καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ τῆς χώρας ἐμπορίου. Ἡ σκέψις αὕτη ἐκρίθη τοσούτῳ μᾶλλον ἐπιβεβλημένη, ὅσῳ ἡ ἤδη μικρὰ τῆς χώρας ἐξαγωγή, μὴ καλύπτουσα κατὰ μέσον ὅρον εἰμὴ τὸ ἥμισυ τῆς εἰσαγωγῆς, ὑπέστη σοβαρὰν μείωσιν κατὰ τὸ ἔτος 1931 κατά τε τὴν ποσότητα καὶ τὴν ἀξίαν τῶν ἐξαγομένων προϊόντων.

Κατὰ τὴν ἔρευναν τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καταλλήλων μέτρων ἐλήφθη ὡς βάσις ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὄχι μόνον ἔχει παθητικὸν ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον μετὰ πλείστων χωρῶν μεθ' ὧν συναλλάσσεται, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, ἀλλ' ὅτι κυρίως αἱ χῶραι ἐξ ὧν αὕτη εἰσῆγε μέγιστον μέρος τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὸν πληθυσμὸν εἰδῶν πρώτης καὶ ἀπαραιτήτου ἀνάγκης (Καναδᾶς, Ἀργεντινή, Βραζιλία κλπ.) δὲν συνεδέοντο συμβατικῶς μετὰ τῆς Ἑλλάδος εἰσῆγον δ' ἐλάχιστα, ἂν μὴ διόλου, ἐκ ταύτης. Τοῦτο ἀπεδόθη εἰς τοὺς ἐλαχίστους ἢ συμβατικοὺς δασμοὺς δι' ὧν ἐπλήττοντο αἱ ἐκ τῶν χωρῶν τούτων προελεύσεις καὶ ἐθεωρήθη ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξαναγκασθῶσιν αἱ χῶραι αὗται νὰ εἰσαγάγωσι προϊόντα ἐξ Ἑλλάδος, συνάπτουσαι μετ αὐτῆς εὐνοϊκὰς διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐξαγωγὴν ἐμπορικὰς συμβάσεις.

Διὰ τοῦ νόμου ὅθεν 5312 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1931 ἐδεκαπλασιάσθησαν οἱ γενικοὶ δασμοί.

Τὸ μέτρον ὅμως τοῦτο ἀπεδείχθη ἄσκοπον. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ δεκαπλασιασμοῦ τῶν δασμῶν ὑπῆρξαν μέχρι σήμερον ἀρνητικὰ ἐπανειλημμένως δὲ διὰ Δ)των ἐδέησε νὰ ἐπιτραπῇ ἐκ τοιούτων χωρῶν ἡ εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων μὲ ἐλαχίστους δασμούς. Αἴτια τῆς ἀποτυχίας ταύτης εἶναι κυρίως τὰ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας ληφθέντα μέτρα περιορισμῶν τῆς εἰσαγωγῆς, αἱ καταβαλλόμεναι προσπάθειαι πρὸς αὐτάρκειαν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἑκάστης χώρας, πολιτικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ διαφοραὶ οὐχὶ ἐμπορικῆς φύσεως, ὡς συμβαίνει μετὰ τῆς Βουλγαρίας, τὸ ἀπαραίτητον τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἐλάχιστον ποσοστὸν ὅπερ ἀποτελεῖ ἡ ἐξαγωγὴ τῶν μὴ συμβατικῶν χωρῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ σύνολον τῆς ἐξαγωγῆς των καὶ τέλος τὰ ἀντίθετα συμφέροντα κλάδων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ εἰς συν)μα ἀποθέματος καθιερώθη διὰ τοῦ νόμου 5422 παρακράτημα ἐπὶ τοῦ ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς εἰσαγομένου εἰς τὴν χώραν ξένου συναλλάγματος ἐπὶ τῇ ἰσοτιμίᾳ σταθεροποιήσεως. Τοῦτο, ὁρισθὲν κατ' ἀνώτατον ὅριον μέχρι 30%, ἐπὶ τῶν σπουδαιοτέρων ἐξαγομένων ἑλληνικῶν προϊόντων, ἠμειώθη ἐπανειλημμένως διὰ διαφορα προϊόντα. Τὸ μέτρον εἶναι ἐναντίον τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐξαγωγῆς ἐξελίχθη δὲ εἰς καθαρὸν ἐξαγωγικὸν δασμὸν ἐπὶ ταύτης.

Συμβάσεις ἀνταλλαγῆς.

Λόγῳ τῶν εἰς διαφόρους χώρας, ἰδίᾳ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, ἐπιβληθέντων μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος καὶ περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν προϊόντων μεταξὺ δύο χωρῶν ἄνευ μεταβιβάσεως ἀπό τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν τῆς ἀξίας τῶν ἀγοραζομένων ἐμ)των εἰς ξένον συνάλλαγμα, ἐγένετο καταφυγὴ εἰς σύστημα συμψηφισμοῦ τῶν ἑκατέρωθεν ἐξ ἀνταλλαγῆς ἐμπορευμάτων προκυπτουσῶν ὀφειλῶν. Οὕτως, ὁ ἀγοραστὴς ξένων ἐμ)των δὲν χρειάζεται πλέον ν' ἀγοράζῃ καὶ μεταβιβάζῃ ξένον συνάλλαγμα εἰς τὸν πωλητὴν τῆς ἐν λόγῳ ξένης χώρας, ἀλλὰ καταθέτει εἰς τὸ νόμισμα τῆς χώρας του τὴν ἀξίαν τῶν παρ' αὐτοῦ ἀγορασθέντων ἐμ)των παρὰ ὡρισμένῃ Τραπέζῃ τῆς χώρας του, συνήθως παρὰ τῇ Ἐκδοτικῇ Τραπέζῃ. Τῇ μεσολαβήσει ταύτης καὶ τοῦ ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ἀγοραστοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς Τραπέζης, λαμβάνει ὁ πωλητὴς τὴν ἀξίαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ πωληθέντων ἐμπορευμάτων εἰς νόμισμα τῆς χώρας του.

Τὸ σύστημα τοῦτο πιστοχρεώσεως μεταξὺ δύο χωρῶν ἐν τῇ ἐξελίξει του ἐπεξετάθη εἰς τὴν ὅλην

κίνησιν τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν μεταξὺ τῶν χωρῶν τούτων, παρ' ὅλας δὲ τὰς δυσκολίας ἃς παρουσιάζει ἐν τῇ πράξει, συντελεῖ ἐμμέσως εἰς τὸ νὰ παρακάμπτωνται τὰ αὐστηρὰ μέτρα ἐπὶ τοῦ ξένου συναλλάγματος, νὰ διατηρεῖται ἡ ἐξαγωγὴ ἐν ἀνοικτῷ μέτρῳ καὶ νὰ ἀμβλύνηται πως ἡ ἀπὸ τοῦ θέρους 1931 ἐνταθεῖσα παθητικότης τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου ἰδίᾳ τοῦ ἡμετέρου.

Ὁ νόμος 5426 ἐπιτρέπει, ὡς εἴδομεν, τὴν εἰσαγωγὴν ἐμπορευμάτων παντὸς εἴδους, ἐφ' ὅσον ἡ πληρωμὴ αὐτῶν γίνεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἀνταλλαγῆς των μὲ ἐγχώρια προϊόντα. Ἡ βάσει τούτου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις τῆς 25 Ἰουνίου 1932 καθώρισεν ὑποχρεωτικὴν τὴν ἰσαξίαν ἀνταλλαγὴν ἐμ) των ἔναντι ἐκείνων τῶν χωρῶν, αἵτινες δὲν χορηγοῦν συνάλλαγμα διὰ τὴν ἀγορὰν ἑλληνικῶν ἐμπορευμάτων ἢ ἔχουν ἐπιβάλει περιορισμοὺς εἰς τὴν χορήγησιν αὐτοῦ. Δι' εἰδικῶν ἀποφάσεων διορθωμίσθησαν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1932 αἱ ἐμπορικαὶ ἀνταλλαγαὶ μετὰ τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας, Τσεχοσλοβακίας, Ἀργεντινῆς, Περσίας, Ἀλβανίας καὶ Οὐγγαρίας, ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς πάντοτε τῆς ἀρχικῆς ἀποφάσεως 29624 περὶ καθορισμοῦ εἰσακτέων ποσοτήτων ἐμπτων. Ἐπίσης διὰ τῆς ἀποφάσεως 51907 τῆς 4-8-1932 ἐπετράπησαν αἱ ἀνταλλαγαὶ προκειμένου περὶ συμβάσεων προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἄνω νομοθετικῆς ρυθμίσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου συνήφθησαν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1932 καὶ αἱ κάτωθι συμφωνίαι μετὰ τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας, Τσεχοσλαβακίας, Γαλλίας Γιουγκοσλαυίας, καὶ Σουηδίας.

Αἱ συμβάσεις αὗται ἴσχυσαν κατὰ τὸ δεύτερον ἑξάμηνον τοῦ ἔτους 1932, πλὴν τῆς μετὰ τῆς Αὐστρίας ἥτις ἴσχυσεν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου ἰδίου ἔτους, καὶ προβλέπουν (ἐξαιρέσει τῶν μετὰ τῆς Αὐστρίας, Σουηδίας καὶ τῆς μετὰ τοῦ γερμανικοῦ οἴκου Reemtsma ἀποβλεπουσῶν εἰς τὴν ἐξ Ἑλλάδος ἐξαγωγὴν καπνῶν) γενικὴν ἀνταλλαγὴν προϊόντων. Ἅπασαι αἱ ἄνω συμφωνίαι πλὴν τῆς ἑλληνογιουγκοσλαυικῆς, ὁρίζουν ὡς μόνον σκοπὸν χρησιμοποιήσεως τῶν προϊόντων τῶν συμφωνιῶν τὴν ἀγορὰν ἐμπ/των ἐν τῇ χώρᾳ εἰσαγωγῆς καὶ τὴν πληρωμὴν καθ' ὡρισμένον ποσοστὸν τῶν παλαιῶν ὀφειλῶν ἐξ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν. Ἡ μετὰ τῆς Γιουγκοσλαυίας τοὐναντίον προβλέπει μερικὸν μόνον συμψηφισμὸν πραγματοποιούμενον δι' ἐκδόσεως ἀτόκων «ταμιακῶν γραμματίων» (Pons de Caisse) ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῶν γιουγκοσλάβων ἐξαγωγέων. Αἱ ἐν λόγῳ ὁμολογίαι ὀφείλουν κατὰ τὴν συμφωνίαν νὰ χρησιμοποιῶνται πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν εἰς Γιουγκοσλαυίαν Ἑλλήνων ἐξαγωγέων. Ὁ μερικὸς συμψηφισμὸς νοεῖται οὕτως ὥστε ἐπὶ τῶν γιουγκοσλαυικῶν εἰσαγωγῶν εἰς Ἑλλάδα τὰ 65 % νὰ πληρώνωνται διὰ συναλλάγματος καὶ τὰ ὑπόλοιπα 35 % διὰ τῶν ὑηθέντων ταμιακῶν γραμματίων.

Ὅσον ἀφορᾷ ἤδη τὴν ἐξόφλησιν παλαιῶν ὀφειλῶν ἐξ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν προερχομένων καὶ χρονολογουμένων πρὸ τῆς 26ης Ἀπριλίου 1932, αἱ μετὰ τῆς Αὐστρίας, Γερμανίας καὶ Σουηδίας συμφωνίαι προβλέπουν τὴν διάθεσιν μέρους τῆς ἀξίας τῆς ἐξαγωγῆς πρὸς ἐξόφλησιν τοιούτων ὀφειλῶν ἑλλήνων εἰσαγωγέων· καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν Γερμανίαν τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἀνέρχεται εἰς 20 % ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ἑλληνικῆς ἐξαγωγῆς, ὡς πρὸς τὴν Αὐστρίαν 40 % κατ' ἀνώτατον ὅριον τῶν καταβολῶν εἰς δολλάρια τοῦ Αὐστριακοῦ μονοπωλίου καὶ ὡς πρὸς τὴν Σουηδίαν 20 % τῶν καταβολῶν τοῦ σουηδικοῦ μονοπωλίου καπνῶν.

Διὰ τὰς ὀφειλὰς ἔναντι Τσεχοσλοβάκων, Γιουγκοσλαύων καὶ Γάλλων ἐξαγωγέων συνεφωνήθη ἡ ἐξαγωγὴ ξένου συναλλάγματος ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μέχρι ποσοστοῦ 30 % ἐτησίως ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ὀφειλῆς, ἀσχέτως τῆς ἀνταλλαγῆς καὶ συμψηφισμοῦ ἑκατέρωθεν τῶν προϊόντων.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν περιορισμῶν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῶν συμφωνιῶν συμψηφισμοῦ καὶ ἐξέλιξις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου κατὰ τὸ ἔτος 1932.

Οἱ κατὰ ποσότητα ἐπιβληθέντες περιορισμοὶ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἑξάμηνον ἀπὸ Μαΐου μέχρι Νοεμβρίου ἔσχον τὴν κάτωθι ἐξέλιξιν.

Ἀποτελέσματα ποσοτικοῦ περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς κατὰ τὸ α' ἑξάμηνον Μαΐου — Νοεμβρίου 1932.

	Κεφαλαί	Χιλιόγραμμα	Ζεύγη	Κυβ. μέτρα	Τεμάχια
Εἰσακτέα.....	309.820	211.642.400	4.500	85 250	2.790.705
Εἰσαχθέντα	399.166	211.072.821	3.456	126.060	4.167.023
Διαφορὰ.....	+ 89.346	— 569.579	—1 044	+ 40.810	+ 1.376.318

Οἱ ἄνω ἀριθμοὶ δεικνύουν ὅτι πλὴν τῶν ζευγῶν καὶ χιλιογράμμων εἰς τὰ ἄλλα εἴδη ἐγενετο ὑπέρβασις εἰσαγωγῆς. Ἐκ τῆς παρακολουθήσεως ὅμως τῆς εἰσαγωγῆς κατὰ κατηγορίας καὶ εἴδη προκύπτει ὅτι ἐπὶ τινων ὑπο περιορισμὸν εἰσαγωγῆς ἐμπ/των ἐπῆλθε μείωσις μεγαλειτέρα τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁρισθείσης εἰς ἄλλα δ' ὑπέρβασις κατὰ σημαντικὸν ποσοστόν. Οὕτω μείωσιν δε κνύουν: τὰ ὑφάσματα, μάλλινα καὶ βαμβακερὰ νηματοβαφῆ, βάμβαξ, χρωστικαὶ οὐσίαι, τεχνουργήματα σιδήρου, σφάγια, τυρός, βούτυρον, δέρματα κατειργασμένα καὶ μή. Ἀντιθέτως ὑπέρβασιν δεικνύουν ἡ ζάκχαρις, ὁ καφές, αἰγοπρόβατα, φασόλια, ξυλεία οἰκοδομικῆς. Ἀξιοσημείωτος ὅμως εἶνε ἡ μείωσις εἰσαγωγῆς εἰδῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς περιορισμὸν εἰσαγωγῆς ὡς ἡ ὄρυζα, ὁ βακαλάος, οἱ ἰχθεῖς, οἱ γαιάνθρακες, ἡ βενζίνη, ἐνῷ ἀντιθέτως ἐπῆλθεν αὔξησις εἰσαγωγῆς τοῦ σίτου παρὰ τὴν πολὺ καλὴν ἐσοδείαν τοῦ ἔτους 1932.

Ὅσον ἀφορᾷ ἤδη τὴν ἐπελθοῦσαν μείωσιν εἰσαγωγῆς κατὰ τὸ ἔτος 1932 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος 1931, βάσει καὶ τοῦ ὁποίου ἐλήφθησαν καὶ οἱ περιορισμοί, λαμβάνομεν τὸν κάτωθι πίνακα.

ΠΙΝΑΞ ἐμφαίνων τὴν ἐξέλιξιν τῆς εἰσαγωγῆς κατὰ τὸ 1932 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1931.

Περίοδος	Τόννοι	Κεφολαὶ	Τεμάχια
Ἰανουάριος — Μάϊος 1931	1.008.309	359.616	3.174.920
» » 1932	1.208.515	206.549	4 674.312
Διαφορὰ	+ 200.206	— 153.067	+ 1.499.392
Ἰούνιος — Δεκέμβριος 1931	1.533.895	869.839	9.450.014
» » 1932	1.163.509	490.842	4.735.523
Διαφορὰ	— 370 386	— 378.997	— 4.714.491
Σύνολον ἔτους 1931	2.542.204	1.229.455	12.624.934
» » 1932	2.372.024	697.391	9.409.835
Διαφορὰ	— 170.180	532.034	— 3.215.099
Μείωσις κατὰ	6.7 %	43.2 %	25.4 %

Ἐκ τῶν ἄνω ἀριθμῶν παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ τοὺς 7 1/2 μῆνας ἐφαρμογῆς τῶν ποσοτικῶν περιορισμῶν, ἐμειώθη ἡ εισαγωγὴ τοῦ ἔτους 1932 ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τοῦ προηγουμένου 1931 ὅσον ἀφορᾷ τοὺς τόννους κατὰ 6, 70)0 μόνον, τὰς κεφαλὰς κατὰ 43, 20)0 καὶ τὰ τεμάχια 25, 40)0 ἦτοι ἡ μεγαλειτέρα μείωσις ἐπῆλθεν εἰς εἰσαγόμενα ζῶντα ζῶα, ἐλαχίστη δὲ εἰς τὰ κατὰ βάρος εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα.

Τὰ ἐμπορεύματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπεβλήθησαν οἱ περιορισμοὶ ἀντεπροσώπευον κατὰ τὸ 1931 ἀξίαν εἰσαγωγῆς 5100 ἑκατ. σταθερ. δραχμῶν ἦτοι τὰ 57, 7 0)0 τοῦ συνόλου τῆς ἀξίας τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ὅλου ἔτους. Συνυπολογιζομένης δὲ καὶ τῆς ἀξίας τῶν μηχανημάτων ἐν γένει, ὧν ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται κατόπιν ὡρισμένων προϋποθέσεων, τὸ σύνολον τῆς εἰσαγωγῆς τῆς τεθείσης ὑπὸ περιορισμὸν ἀντεπροσώπευε κατὰ τὸ 1931 ἀξίαν 5427 ἑκατομ. δραχμῶν σταθερ. Αἱ ὁρισθεῖσαι εἰσακτέαι ποσότητες διὰ τὸ ἑξάμηνον ἀπὸ 15 Μαΐου μέχρι 15 Νοεμβρίου, ἐφόσον τὸ ἐπίπεδον τῶν τιμῶν θὰ παρέμενε τὸ αὐτό, θ' ἀντεπροσώπευον ἀξίαν 1520 ἑκατομ. σταθερ. δραχμ. Ἦτοι ἡ ἐντεῦθεν ἐπερχομένη μείωσις τῆς εἰσαγωγῆς δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος 1932, ἐὰν οἱ περιορισμοὶ εἶχον ἐπιβληθεῖ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου θ' ἀνήρχετο εἰς 2060 ἑκατομ. ἐπὶ συνόλου εἰσαγωγῆς 8763, 3 ἑκατομ. δραχμ. (ἀριθμοὶ διωρθωμένοι). Πλὴν ὅμως ἡ ὅλη ἀξία τῆς εἰσαγωγῆς κατὰ τὸ 1932 ἀνῆλθεν εἰς 5129 ἑκατομ. σταθερ. δραχμ. παρὰ τὸ μικρὸν σχετικῶς ποσοστὸν τῆς μειώσεως τῆς εἰσαγωγῆς κατὰ ποσότητας καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ περιορισμοὶ ἴσχυσαν δι' 7 1/2 μῆνας μόνον καὶ οὐχὶ καθ' ὁλόκληρον τὸ ἔτος 1932. Συνεπῶς εἰς τὴν ἐπελθοῦσαν μείωσιν τῆς ἀξίας τῆς εἰσογωγῆς συνετέλεσεν εἰς ἀσυγκρίτως μεγαλειτερον βαθμὸν ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν ἢ οἱ ἐπιβληθέντες περιορισμοί.

Ὅσον ἀφορᾷ ἤδη τὴν ἀπόδοσιν τῶν μετὸ τῶν ρηθεισῶν χωρῶν συναφθεισῶν συμφωνιῶν ἀνταλλαγῆς προϊόντων καὶ συμψηφισμοῦ ὁ κάτωθι πίναξ δεικνύει τὴν σχετικὴν κίνησιν.

Εἰς ἑκατομμ. σταθεροποιημένων δραχμῶν.

	Εἰσαγωγὴ					
	Ἰανουάριος — Ἰούλιος		Αὔγουστος — Δεκέμβριος			
	1931	1932	1931	1932		
				Σύνολον εἰσαγωγῆς	Ποσὰ κλήριγκ	% Στήλη 6 πρὸς 5
1	2	3	4	5	6	7
Αὐστρία	74.87	63.014	52.66	41.211	99.10	95.07 [2])
Γαλλία	337.3	174.83	236.00	78.93	49.55	62.77
Γιουγκοσλαυία	208.—	138.95	216.00	82.422	33.3	40.4
Τσεχοσλοβακία	159.19	118.44	227.13	54.35	31.47	57.9
Σουηδία	79.4	65.01	43.45	35.18	12.92	36.72
Γερμανία	607.78	356.66	463.82	145.975	95.4 [1])	65.35

Εἰς ἑκατομμύρια σταθεροπ. δραχμῶν

	Ἐξαγωγὴ						
	Ἰανουάρ. — Ἰούλιος		Αὔγουστος — Δεκέμβριος				Χρόνος ἐνάρξεως ἰσχύος Κλήριγκ
	1931	1932	1931	1932			
				Σύνολον ἐξαγωγ.	Ποσὰ Κλήριγκ	% στήλη 13 πρὸς 12	
8	9	10	11	12	13	14	15
Αὐστρία	179,55	176,785	54,136	9,823	101,4	54,34	5.1.32 13.6.32
Γαλλία	177,75	65,76	81,582	67,382	37,396	55,5	28.7.32
Γιουγκοσλαυία	19,15	6,018	12,022	10,127	5,78	57,05	24.,932
Τσεχοσλοβακία	30,38	40,1	10,0	7,745	23,993	50,1	12.8.32
Σουηδία	6,086	23,22	58,79	21,324	38,961	87,5 [4])	19.12.32 [5])
Γερμανία	364,3	198,6	223,61	184,628	147,12 [3])	70,69	17.8.32

Ἐκ τῶν ἄνω πινάκων ἐμφαίνεται ὅτι τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον μετὰ τῶν ἐξ ὧν ἐμελήθησαν αἱ συμφωνίαι συμψηφισμοῦ κατ' ἀμφοτέρας τὰς χρονικὰς περιόδους (Ἰανουάριος Ἰούλιος καὶ Αὔγουστος—Δεκέμβριος) τοῦ 1932 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1931 ὑπέστη ἰσχυρὰν μείωσιν, ἥτις διὰ τὴν εἰσαγωγὴν κατὰ τὴν δευτέραν χρονικὴν περίοδον, Αὔγουστος—Δεκέμβριος, λόγῳ τῶν περιορισμῶν τῆς εἰσαγωγῆς παρουσιάζεται πολὺ μεγαλειτέρα ἢ κατὰ τὴν πρώτην περίοδον Ἰανουαρίου—Ἰουλίου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξαγωγὴν δὲν παρατηρεῖται αὔξησις ταύτης κατὰ τὴν δευτέραν χρονικὴν περίοδον Λὐγούστου—Δεκεμβρίου 1932 ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1931 εἰς τὰ συνολικὰ δὲ ἀποτελέσματα ὁλοκλήρου τοῦ ἔτους 1932 μόνον ὡς πρὸς τὴν Τσεχοσλοβακίαν, ὡς ἐξάγεται καὶ ἐκ τῶν κάτωθι συνολικῶν ἀριθμῶν.

---

1) Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο περιέχεται καὶ τὸ ἐκ 33.48 ἑκατομ. σταθερ. δραχ. τοῦ Κλήριγκ Reemstma.

2) Διὰ τὴν Αὐστρίαν ἐλήφθη ἡ ἀναλογία τῆς στήλης 6 πρὸς τὰς στήλας 5 + 3.

3) Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο περιέχεται καὶ τὸ ἐκ 53,7 ἑκατ. σταθ. δραχ. τοῦ Κλήριγκ Reemtsma.

4) Διὰ τὴν Αὐστρίαν, Τσεχοσλοβακίαν καὶ Σουηδίαν ἐλήφθη ἡ ἀναλογία τῆς στήλης 13 πρὸς τὰς στήλας 10 + 12.

5) Αἱ μετὰ τῆς Σουηδίας προηγηθεῖσαι συμφωνίαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου χρονολογοῦνται ἀπὸ 16-4-31, 19-6-32 καὶ 28-10-32.

Χῶραι	1931	1932
Αὐστρία	233.686	186.06
Γαλλία	259.3	133 14
Γιουγκοσλαυΐα	31.17	16.1
Τσεχοσλοβακία	40.38	47.85
Σουηδία	64 87	44.54
Γερμανία	587 9	381.2

Εἰς τὴν πτῶσιν τῆς ἀξίας τῆς ἐξαγωγῆς κατὰ τὸ 1932 δέον ὅμως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ γεγονὸς τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν τῶν ἐξαγομένων προϊόντων λόγῳ τῆς κρίσεως καὶ λόγῳ τῆς ὑποτιμήσεως τῆς δραχμῆς.

Τὰ διὰ τῶν Κλῆριγκ διελθόντα ποσὰ ἀνέρχονται διὰ μὲν τὴν εἰσαγωγὴν εἰς 321,74 διὰ δὲ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς 354,65 ἑκατ. σταθερ. δραχμῶν δι' ἁπάσας τὰς ἐξ χώρας μεθ' ὧν ἔχουν συναφθῇ ἢ συμφωνίαι συψηφισμοῦ. Ἔναντι τούτων ἡ ὅλη ἀξία τῆς ἐτησίας εἰσαγωγῆς (1932) ἐκ τῶν ἐξ χωρῶν ἀνέρχεται εἰς 1354,96 τῆς δ' ἐξαγωγῆς εἰς 809,49 ἑκατ. σταθερ. δραχμῶν. Ἤτοι ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἐκ τῶν ἐξ χωρῶν διῆλθον τὰ 23,8 ο)ο διὰ τῶν Κλήριγκ ἐπὶ δὲ τῆς ἐξαγωγῆς τὰ 43,8 ο)ο ἐπὶ δὲ τοῦ συνόλου τῆς ἀξίας τῆς εἰσαγωγῆς ἀνελθούσης εἰς 5129 ἑκατ. σταθερ. δραχμῶν τὰ 6,27 ο)ο καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἐκ 2742,6 ἑκατ. σταθερ. δραχμῶν τὰ 12,9 ο)ο.

Ὅσον ἀφορᾷ ἤδη τὰ δυνάμει τῶν συναφθεισῶν συμφωνιῶν ἔναντι τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὰς ἐξ χώρας καὶ πρὸ τῆς 26.4.32 χρονολογουμένων ἐμπορικῶν χρεῶν καταβληθέντα ποσὰ ἔχομεν τὸν κάτωθι πίνακα εἰς δολλάρια:

Εἰς Γαλλίαν	Δολλ.	83.372 [1]
» Γερμανίαν	»	778.403
» Σουηδίαν	»	175.543 [2]
» Τσεχοσλοβακίαν	»	174.'73
» Γιουγκοσλαυΐαν	»	6 058
Σύνολον	»	1.218.549

Τὸ ἄνω ποσὸν ἀντιπροσωπεύει τὰ 4,4 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν καθαρῶν ἐμπορικῶν χρεῶν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν διαπιστωθέντων μέχρι τῆς 26.8.32 παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς Δολλάρια 27.362.171

Ἀνακεφαλαιοῦντες δίδομεν κατωτέρω τὴν ὅλην ἐξέλιξιν τοῦ ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν 1928—1932 εἰς ἑκατομμύρια σταθεροποιημένων δραχμῶν.

Ἔτος	Εἰσαγωγὴ	Ἐξαγωγὴ	Ἔλλειμμα ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου	Ἀναλογία εἰσαγωγῆς ἐπὶ ἐξαγωγῆς
1928	12.488	6.330.2	6.157 2	50 99
1929	13.275.5	6 960.1	6.315.1	52 43
1930	10.525.3	5 985.6	4.539.6	56.88
1931	8.763.3	4 203 7	4.559.7	47.61
1932	5.159	2.742.4	2.416.4	53 47

Ἐκ τῶν ἄνω ἀριθμῶν ἐξάγεται ὅτι τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου ἠλαττώθη κατὰ τὸ 1932 κατὰ τὸ ἥμισυ σχεδὸν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος 1931 χωρὶς ὅμως νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἀξιόλογος βελτίωσις εἰς τὴν ἀναλογίαν τῆς ἐξαγωγῆς ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς.

---

1) Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο περιλαμβάνεται καὶ τὸ διὰ τοῦ Κλῆριγκ πληρωθὲν ποσὸν ἐκ Δολλ 259.200.

2) Ἡ πρὸς τὴν Τσεχοσλοβακίαν πληρωμὴ ἐγένετο ἐκ τῶν παρὰ τῇ Κεντρικῇ Τραπέζῃ τῆ χώρας ταύτης κατατεθεισῶν ὀφειλῶν Τσεχοσλοβάκων πρὸς Ἕλληνας ἐξαγωγεῖς ἀνερχομένων μέχρι τῆς 31.12.32 εἰς Δολλάρια 352.038.36.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

I

Γνωμοδότησις ἐπὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ρυθμίσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς συνομολογήσεως συμβάσεων ἀνταλλαγῶν ..... Σελ. 7

Μέρος Πρῶτον: Ἡ ἐπικρατοῦσα προστατευτικὴ ἐμπορικὴ πολιτική ..... » 11

Μέρος Δεύτερον: Ἡ ἐν Ἑλλάδι Οἰκονομικὴ κατάστασις ..... » 15

Μέρος Τρίτον: Πρόγραμμα ἐφαρμογῆς τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν ..... » 18

II

Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν περίοδον τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ..... » 23

Α'. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου κατὰ τὴν περίοδον τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ..... » 23

Β'. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος ..... » 24

I. Εἰσαγωγὴ ..... » 26

Κρίσεις ἐπὶ τῆς κινήσεως τῆς εἰσαγωγῆς ..... » 28

II. Ἐξαγωγὴ ..... » 29

Τὰ ληφθέντα ἐν Ἑλλάδι μέτρα πρὸς ρύθμισιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου καὶ ἡ ἐξέλιξις τούτων κατὰ τὸ 1932 ..... » 37

Ἕτερα μέτρα ἐνισχύσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος. » 39

Συμβάσεις ἀνταλλαγῆς ..... » 39

Τὰ ἀπτελέσματα τῶν περιορισμῶν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῶν συμφωνιῶν συμψηφισμοῦ καὶ ἐξέλιξις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου κατὰ τὸ ἔτος 1932 ..... » 40

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ
ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

1. Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος, καὶ αἱ συμβάσεις ἀνταλλαγῆς ἐμπορευμάτων.

2. Περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως τοῦ ἐγχωρίου λιγνίτου.

Ὑπὸ ἐκτύπωσιν.

Τὸ ἐξωτερικὸν Χρέος τῆς Ἑλλάδος.
Ὁ τιμάριθμος χονδρικῆς πωλήσεως.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ
ΕΔΗΚ